METSO-LEIJONA

107-G-piirin tiedotuslehti 2015

Tulevaisuutta kohti

s. 14-17

Leijonaveli Reijo vastaa miksi s. 8

Tuomo Holopaisen terveiset s. 12-13

Yhteistä hyvää

Muistan, kun olin pikkupoikana syömässä herkullisia jouluruokia Kaustisen Evankelisen kansanopiston salissa. Muistan myös, kun jossain teinivaiheessa olin talkoissa, kun joukko miehiä kävi auttamassa erään perheen uuden kodin rakentamista vauhtiin.
En silloin osannut ajatella, että olenpa vanhempieni kanssa Lions Club Kaustisen joulujuhlassa tai leijonien puuhaamissa talkoissa. Silloin mentiin, kun kotona niin tuumattiin. Eikä se jäänyt leijonien talkoisiin. Tähän ”kasvatustoimintaan” kuului kuului niin vappukukkien myyntiä kuin Kaustisen Pohjan-Veikkojen jäsenkeräystä ovelta ovelle.

Kun siemen putoaa sopivassa vaiheessa maahan, niin sehän voi itää ja lähteä kasvamaan. Niin on tainnut käydä monille kaltaisilleni nuorille, niin tytöille kuin pojille.
Kun ympärillä tehdään yhdessä, ollaan talkoissa, lähdetään seurojen ja yhdistysten toimintaan, niin silloin siitä kaikesta lähtemisestä ja menemisestä, touhuamisesta ja tekemisestä tulee tuttua ja arkipäiväistä. Se on osa päivien ja viikkojen kulkua. Järjestöt kuuluvat silloin ihmisen arkeen.

Aikojen saatossa järjestöjen haasteet, suomeksi ongelmat, ovat muuttuneet. Talkootyö on edelleen arvossaan, mutta esimerkiksi työelämän kiireet haittaavat jo yhteistä hyvää. Monilla yhdistyksillä on hankaluuksia löytää uusia, innokkaita jäseniä. Toiminnasta kiinnostuneet ihmiset pelkäävät sitoutumista, vaarana saattaa olla ”maailman tappiin” kestävä puheenjohtajan tai sihteerin pesti.

Lions-toiminta ei ole saanut mitään rokotuksia näitä kysymyksiä vastaan. Monissa klubeissa pähkäillään uusien leijonien löytämiseksi. Ihmisillä on edelleen aikaa 24 tuntia vuorokaudessa seitsemänä päivänä viikossa. Ihmisen ajasta käydään vain niin kiivasta kilpailua. Jos on mukana työelämässä, niin ne työhommatkin pitäisi hoitaa. Töiden jälkeen on tarjolla sen seitsemät jumpat ja humpat. Ja ehkäpä johonkin väliin yrittää mahtua vielä ne katsotuimmat ohjelmat eli uutiset, ajankohtaisohjelmat ja luontodokumentit.

Kukapa sen kissan hännän nostaa, ellei kissa itse. Leijonien toimintaa voi huoletta nostaa esille.
On muistettava, että kun kerromme toiminnastamme ja olemme ihmisten keskellä, meistä syntyy toisille jonkinlainen mielikuva. Se on sitä brändin rakentamista.
Kannattaa vielä pitää mielessä, että sitä brändin rakentamista ei tarvitse pitää työlistan kärjessä. Kun olemme liikkeellä ja tekemässä milloin mitäkin, niin kyllä niitä mielikuvia syntyy ihan siinä sivussa. Ja mikä parasta, aika usein juuri sitä yhteistä hyvääkin.

Ilkka Salonen
Metso-Leijonan päätoimittaja
LC Karstula
ilkka.salonen@lions.fi

MISSÄ TARVE SIELLÄ LION
SINCE 1917

Toimintaa lähes 100 vuoden ajan!

METSO-LEIJONA 2015

Sisältöä:

Piirikuvernööri Kyösti Mikkonen
Muistammehan varmistaa tulevaisuuden.....s.5

Kutsu Mäntän piirikokoukseen
Miksi kannattaa mennä piirikokoukseen s.6-7

Reijo Rantanen
Miksi Reijo on leijona?.....s.8

Joulumieltä ja -ruokaa tarvitseville
Puuroa ja valoa.....s.10–11

Nuoria sinne, nuoria tänne
Pariisiin, Viroon – ja Suomeenkin!.....s.14–17

Kiitos
Kiitos veteraanit!.....s.18–20

Leijonat kiipeilevät
Palokan leijonat leikkikentällä s.21

Hankasalmella arvotaan
Arpakaupalla hyvää jo vuosien ajan.....s.23

Perinteet jatkuvat
Lucia-neito toi klubiin uuden perinteen.....s.24

Klubeissa vauhti päällä
Frisbeet lentävät Saarijärvellä.....s.25
Sköö säkällä?.....s.26

Arne Ritari -säätiön kuulumisia
Apurahat tarjoavat mahdollisuuksia.....s.31

Kansikuva:
Muilla mailla vierahilla. Nuorisovaihto avaa nuorille maailmaa uudella tavalla. Myös Maria Juponaholle Virossa.
Lisää s.14–17.

LC Hankasalmen silloinen presidentti Markku Hatakka (2. vas.) ja Toukomarkkinatyöryhmän sihteeri Reino Valkonen (vas.) luovuttivat mönkijän Keski-Suomen pelastuslaitokselle. Mönkijää oli vastaanottamassa mm. Hankasalmen palopäällikkö Pertti Loivamaa (2. oik.).
Lisää s. 24.

METSO-LEIJONA

Julkaisija:
Suomen Lions-liitto ry
MD 107 G-piiri

Toimitus:
Päätoimittaja Ilkka Salonen
Puh. 044 406 2080
e-mail: ilkka.salonen@lions.fi

Lehden postiosoite:
Metso-Leijona, Ilkka Salonen
Kiveläntie 6, 43500 Karstula

Ilmestymisaikataulu:
Kerran vuodessa.

Lehden koko:
4-palstainen aikakauslehti, 4/4 väri
painopinta-ala: 240 x 340 mm.

Jakelu:
3 500 kpl: G-piirin leijonat sekä sidos- ja yhteistyöryhmät, kirjastot, terveyskeskukset ym.

Painopaikka:
Kirjapaino Kari Ky, Jyväskylä
www.kariteam.fi

PIIRIKUVERNÖÖRIN PUHEENVUORO

Yleistä Leijonista

Melvin Jones perusti aikanaan vuonna 1917 liikemiesten klubin auttamaan vähempiosaisia omassa yhteisössään. Mottona oli ”ME PALVELEMME” tämä on edelleen johtotähtenä kaikessa leijonatoiminnassa.
Leijonia on ympäri maailmaa jo 1,4 miljoonaa ja YK on luokitellut LIONS ORGANISAATION maailmaan suurimmaksi ja parhaiten toimivaksi hyväntekeväisyysjärjestöksi. Lahjoittaja voi olla varma, että jokainen sentti, jonka antaa leijonien varainkeräyksiin menee lyhentymättömänä suoraan ilmoitettuun kohteeseen.
Kaikki hallinnolliset menot ja kansainväliset maksut leijonat kattavat omilla omasta pussista lähtevillä maksuillaan. Leijonaklubin jäsenmaksu vaihtelevat 60–100 euroa vuodessa ja sen lisäksi tulevat vielä itse kunkin leijonan omat kulut erilaisissa aktiviteeteissa.

Suomen Lions-liiton puheenjohtaja Tuomo Holopainen vieraili piirin hallituksen kokouksessa. Vierailun isäntänä toimi piirikuvernööri Kyösti Mikkonen.

Piirihallitus kokoontui 14.11.2014. Suomen Lions-liiton puheenjohtaja Tuomo Holopainen ja puoliso Kaija vierailivat Jyväskylässä Lions 107 G-piirin hallituksen kokouksessa perjantaina 14.11. Piirikuvernööri Kyösti Mikkonen ja puoliso Paula toimivat heidän isäntinään vierailun aikana. Kokous pidettiin Hotelli Alexandrassa.
Lions-järjestö viettää 100-vuotisjuhlavuottaan vuonna 2017, samoin kuin Suomen valtiokin.
Kansainvälinen presidentti Joe Preston korostaa toiminnan keskiössä neljää osa-aluetta. Nämä ovat Nuoriso, Näkö, Nälkä ja Ympäristö.
Suomen leijonilla on tänä vuonna erityiskohteena sotaveteraanit. Syksyllä käynnistetyn Kiitos veteraanit! -palveluaktiviteettimme tavoitteena on poistaa yksinäisyyttä ja suorittaa arkisia pieniä palveluja. Kiitos Veteraanit! -palvelukampanjalla haluamme konkreettisesti osoittaa kiitollisuuttamme sotiemme veteraaneille. Tämä on meille Leijonille kunnia-asia.

Suomi kuuluu maailman aktiivisimpiin Lions-maihin. Suomessa on klubeja 930 ja niissä jäseniä hiukan vajaa 25 000, joista naisia 5 000. Suomi on Euroopan 4. ja maailman 12. suurin jäsenmaa.
Lions-järjestöllä on myös nuorisotoimintaa Leo-klubeissa, joissa toimivat ovat 12–30-vuotiaita nuoria.
Keski-Suomessa on 66 klubia, joissa on yhteensä 1583 jäsentä. Pelkästään jo Jyväskylässä toimii 15 aktiivista klubia.

Tuomo Holopainen kiinnitti huomion piirimme klubitilanteeseen ja kehoitti meitä huolehtimaan tulevaisuuden varmistavasta toiminnasta ja uusien jäsenten sekä uusien klubien perustamisesta piiriimme. Samalla hän kiitti ponnisteluistamme erityisesti Kiitos veteraanit! -aktiviteetissa.

> ***”Kiitos Veteraanit! -palvelukampanjalla haluamme konkreettisesti osoittaa kiitollisuuttamme sotiemme veteraaneille.***

Nuoriso

Syrjäytymisen kovassa ytimessä on arvioitu olevan jo noin 30 000 nuorta. Meillä lioneilla on lukuisia tapoja edistää nuorten asemaa, esimerkiksi Lions Quest, Nuorisovaihto, Turvassa tiellä, Nuorisobändikilpailu Skeba ja Rauhanjulistekilpailu.
Suomen Lions Clubien kautta pääsee vuosittain lähes 200 nuorta eri puolille maapalloa kansainväliseen nuorisovaihtoon ja nuorisoleireille ja klubit ottavat saman verran ulkomaisia nuoria vastaan tänne kotisuomeen. Tämä toiminta on jatkunut jo vuosikausia.
Merkittävä aktiviteetti on opettajien kouluttaminen Lions Quest ohjelmalla, joka on monipuolinen nuorta tukeva koulutusohjelma, jolla pyritään erilaisten ryhmätöiden avulla kohottamaan nuoren omanarvontuntoa ja kehittämään hänen sosiaalisia kykyjään. Leijonat jakavat kouluille VASTUU ON MEIDÄN -esitettä, jossa opetetaan kolmasluokkalaisille ja heidän vanhemmilleen netin käytön rajoja.
Ehkä näkyvin nuorisoon kohdistuva aktiviteetti on keväisin koulujen päätösjuhlissa jaettavat stipendit ja hymypoika ja hymytyttö patsaat.

Näkö

Helen Keller aikoinaan sai Leijonat omistautumaan näönsuojelulle. Monikaan ei varmaan tiedä, että ns. valkoinen keppi, jota sokeat käyttävät on itseasiassa leijonien keksintö.
Meillä suomalaisilla leijonilla on ulkoministeriön kanssa yhteistyönä rakentama silmäsairaala Sri Lankassa. Siellä leikataan satoja ihmisiä vuodessa ilmaiseksi leijonien lähettämillä avustusrahoilla. Yksi silmäleikkaus maksaa ko. sairaalassa vain 50 euroa.
Viime vuonna Suomen leijonat hankkivat sairaalalle leikkausrobotin, joka maksoi noin 30 000 euroa. Varat saatiin kerättyä erittäin lyhyellä varoitusajalla muutamassa kuukaudessa, kun sairaalalta oli saatu tieto tällaisen laitteen tarpeesta.
Silmälasikeräykset ovat myös olleet jo vuosia leijonien ohjelmassa. Olemme toimittaneet Sri Lankaan jo yli 100 000 käytettyjä silmälaseja, jotka luovutetaan näöntarkastuksen jälkeen maksutta srilankalaisille.
Leijonat ovat rakentaneet Näkövammaisten Keskusliiton Iiris -toimintakeskukseen kuntoutuspihan sekä oppimiskeskuksen. Iiris sijaitsee Helsingissä ja se palvelee koko maan näkövammaisia lapsia ja heidän vanhempiaan.

Nälkä

Leijonat osallistuvat monella tavoin erilaisten katastrofien ja nälänhädän lievittämistoimiin. Viimeisin oli Filippiinien taifuuni katastrofi.
Täällä Keski-Suomessa monet leijonaklubit tekevät kaksi kertaa vuodessa ruoka-apukeräyksen.
Kauppoihin juhlapyhien aikana jäävät ruoat jaetaan perheille yhteistyössä seurakunnan diakonien kanssa. Tähän toimintaan piirikuvernööri Kyösti Mikkonen on kutsumassa vapaaehtoisia mukaan.

Ympäristö

Pari vuotta sitten kiinalainen kansainvälinen presidentti Dr. Wing-Kun Tam aloitti kampanjan, jonka tavoitteena oli istuttaa maailmanlaajuisesti viisi miljoonaa puuta. Puita istutettiin sitten yli kymmenen miljoonaa.
Meillä Suomessa istutetaan uusia puuntaimia jo pelkästään metsäteollisuuden toimesta yli 110 miljoonaa tainta.
Sosiaalinen ympäristö vaatii myös vapaaehtoistyötä ja siksi leijonat ovatkin suunnanneet huomionsa syrjäytyneiden nuorten auttamiseen.
Monet klubit ovat maksaneet nuorille työelämään tutustumisjakson palkoista puolet ja näin edesauttaneet nuoren pääsemistä kiinni työelämään.

Lions Clubs International Foundation

Tuo otsake ei sano monelle lionillekaan mitään, mutta sen lyhenne LCIF kertoo jo jotain järjestöömme viittaavaa.
LCIF on Kansainvälisen lions-järjestömme säätiö, jonka tehtävänä on kanavoida avustuksia apua tarvitseville ympäri maapalloa.
Käytännössä säätiö ottaa vastaan lahjoituksia kaikilta niin yksityisiltä, yhteisöiltä, yrityksiltä ja valtioilta. Siis järjestömme ulkopuolelta, mutta suurin osa lahjoituksista tulee järjestömme sisältä, joten koko rahasto koostuu sen vastaanottamista lahjoituksista.
Tällä hetkellä avustusohjelmat jakaantuvat neljälle palvelusektorille eli Näönsuojelu, Nuorison palveleminen, Hätäapu ja Humanitäärinen palvelu.
LCIF perustettiin 1968 kesäkuussa ja säätiö on jakanut siitä lähtien jo yli 10 000 apurahaa arvoltaan noin 730 miljoonaa dollaria.
Meille Suomeen on saatiin ensimmäinen apuraha 1976 5 000 dollaria Lapuan Patruunatehtaan räjähdyksen uhreille. Kaikkiaan maahamme on saatu yhteensä 24 apurahaa yhteisarvoltaan noin 1,3 miljoonaa dollaria.
Nämä luvut osoittavat LCIF:n hyvästä onnistumisesta sen kanavoidessa apurahoja rahastostaan maapallon hätää kärsiville ja palvelukohteille.
Lions klubeille tästä on muodostunut hyvin toimiva kansainvälisen avun kanava sen varmuuden ja luotettavuuden vuoksi.
Syykin on selvä, kun tiedetään avustuksen kulku eli avustus ensin LCIF-rahastoon, josta rahasto siirtää apurahana avustuskohteena olevan lions-piirin piirikuvernöörin valvontaan. Hän puolestaan vastaa apurahan perillemenosta täysimääräisenä ja antaa tästä selonteon säätiölle.
Säätiö palkitsee sääntöjensä mukaan lioneja MJF-ja PMJF jäsenyyksillä.
Käytännössä klubi palkitsee ansioitunutta jäsentään lahjoittamalla säätiölle 1 000 dollaria, jonka perusteella LCIF myöntää korkeimman tunnustuksensa lionille eli tuon Melvin Jones Felloyn tai lisälahjoituksesta Progressiivisen Melvin Jones Felloyn timanteilla.

”Nyt kartoittamaan piiristämme sopivaa kohdetta!

Tätä järjestömme katasrofirahastoa kannattaa todella käyttää helppouden ja varmuuden kuin myös lions-näkyvyydenkin takia auttaessamme maailman hädänalaisia kuin myös jakaessamme humanitääristä palvelua.
Piiristämme ja Lions-liitosta saa tarvittavia ohjeita niin lahjoitusasioissa kuin myöskin anottaessa sieltä apurahaa suurempiin projekteihin.
Kehotankin klubeja kartoittamaan piiristämme sopivaa kohdetta ja hakemaan LCIF:ltä apurahaa. Eikä meidän tarvitse anomustamme ujostella onhan Suomen leijonat lahjoittaneet LCIF-rahastoon yli 8 miljoonaa USA:n dollaria!

PDG Kauko Palomäki
PMJF-2d
LC Jämsä

Uusi brändimme ”Monta tapaa tehdä hyvää” siivittää uutta toimintatapaa palveluumme

HYVÄT LIONIT!
Lions-historia ulottuu Suomen itsenäisyysajan mitalle. Samalta ajalta voimme nähdä ja kirjata kehityskulun kaikilla niillä aloilla, joihin lions-tavoitteet ja periaatteet ovat suunnatut. Sekä niissä on nähtävissä valtavan paljon hyvää positiivista kehitystä ja tulosta.
Tämä palvelu on pääasiassa ollut lionien omin käsin auttamista, varojen keräystä ja niiden jakamista vähempiosaisille sekä yhteistoimintaa valtakunnallisella ja kansainvälisillä sektoreilla.
Nyt olemme ja elämme nähdäkseni eräänlaista odottavan epävarmaa aikakautta. Kyselemme mitä tulevaisuus tuo ? Usko parempaan horjuu monen mielessä.
Omiin mahdollisuuksiin ei oikein uskalleta luottaa, vaikka on takana tietoa, taitoa ja koulutusta.
Talouselämän lainalaisuudet eivät suo kenellekään erivapauksia.
Kaikki tämä antaa meille lioneille oivan tilaisuuden etsiä uusia palvelumuotoja kehiteltäviksi ja toteutettaviksi.

”MONTA TAPAA TEHDÄ HYVÄÄ” on uusi brändimme.

”MONTA TAPAA TEHDÄ HYVÄÄ” on uusi brändimme. Se ohjaa jalostamaan nykyistä lions-palvelun laatua ja etsimään tähän aikaan päivitettyä uutta toimintaa, joista lionit tunnetaan ja tunnustetaan.
Eräs sellainen palvelusektori mielestäni olisi vaikuttaminen tiedoillamme eri alojen parempaan hallintoon ja tuloksiin ihmiskunnan hyväksi.
Mehän tunnustaudumme oman alamme osaajiksi, ammattilaisiksi, johtajataidon omaaviksi, menestyviksi yrittäjiksi jne. Ja että meillä on hyviä kanavia päättäjiin niin yhteiskunnallisella kuin yksityissektorillakin sekä myöskin maan rajojen ulkopuolelle.
Tässä minä näen uuden ja laajan lions-palvelumahdollisuuden sekä osaajat – me – sen toteuttamiseen. Kehitelkäämme vaikuttamisen kenttää uutena lions-palveluna kohti parempaa huomista.
Ja nyt muistakaamme kuka oli vaikuttamisen mestari ja esimerkki vaikuttamisessa? Hän oli järjestömme perustaja Melvin Jones!
Juuri hänhän vetosi parempiosaisiin liikemiehiin ja vastaaviin: ”Avartakaa silmänne näkemään, omasta suppeasta elinpiiristänne vähempiosaisia parantaaksenne heidän elinolojaan ja kannustaaksenne heitä elämässä eteenpäin.”
Hän onnistui silloin, miksemme mekin tänä aikana.
Siinä se aukee meille lioneille vaikuttamisen palvelusektori kohti yhtä tavoitettamme: ”Luovuta Isänmaa Onnellisempana Nousevalle Sukupolvelle.”

Kauko Palomäki
PDG
LC Jämsä

Piirin vuosikokous Mäntässä 25.4.2015

Tervetuloa Mänttään

Meillä Mäntässä toimivilla kolmella Lions-klubilla on ilo kutsua kaikki G-piirin lionit runsaslukuisina huhtikuun 25 päivänä 2015 Mänttä-Vilppulaan viihtymään ja viettämään piirimme viidettäkymmenettä piirikokousta.
Piirikokous pidetään SASKYn Mäntän oppimiskeskuksessa, Virtasalmentie 14, Mänttä. Aamupäivän aikana annetaan koulutusta tuleville virkailijoille ja iltapäivällä pidetään varsinainen piirikokous. Kahvitus ja ruokailu ovat myös samassa paikassa. Olemme panostaneet monipuoliseen oheisohjelmaan aamupäivällä ja iltapäivällä, niitä kokousvierailijoita varten, joilla ei ole virallista roolia koulutuksissa eikä kokouksessa. Iltajuhlan järjestämme Serlachius-museo Göstan ravintolassa, juhlistaen tätä puolivuosisataista G-piiriä.
Juhlaamme saapuu sekä ulkomainen että kotimainen kansainvälinen johtaja seuralaisineen. Tärkeimmät juhlavieraamme olette kuitenkin te oman piirimme aktiiviset ja lionshenkiset edustajat puolisoineen. Ilman teitä ei olisi piiriäkään.
Tarkemmat tiedot kokousjärjestelyistä ja ilmoittautuminen löytyvät kokoussivustolta, jonne pääsette piirimme kotisivuilta http://e-district.org/sites/107g/

Lionsterveisin
Ilkka Sainio
PDG, piirikokoustoimikunnan pj.

Päivän ohjelma

9.00–12.00	Ilmoittautuminen
9.00–10.30	Aamukahvi
10.00–12.00	Koulutukset
10.00–12.00	Aamupäivän oheisohjelma
11.30–13.00	Lounas
13.00–13.30	Vuosikokouksen juhlava avaus
13.30–16.00	Vuosikokous
13.30–16.00	Iltapäivän oheisohjelma
17.00–18.00	Opastettu kierros Göstassa
18.00–	Iltajuhla

Vieraat

Vuosikokoukseen saapuu vieraaksi kansainvälinen johtaja George Th. Papas puolisonsa Margaritan kanssa. Heidän suomalaisina saattajinaan toimivat kansainvälinen johtaja Jouko Ruissalo puolisonsa Pirkon kanssa.

ID George Th. Papas, Limassolista, Kyprokselta, valittiin LCI:n kansainväliseksi johtajaksi kansainvälisessä vuosikokouksessa Torontossa kesällä 2014. Hän on ammatiltaan toimitusjohtaja ja ollut lion vuodesta 1985. Hän on ansioitunut ja palkittu lukuisissa lionsviroissa. Puolisonsa Margaritan kanssa heillä on yksi tytär, kaksi poikaa ja kaksi lastenlasta.

ID Jouko Ruissalo, Helsingistä, valittiin LCI:n kansainväliseksi johtajaksi kansainvälisessä vuosikokouksessa Torontossa kesällä 2014. Hän on eläkkeelle jäänyt johtaja ja ollut LC Helsinki Mellunmäen jäsen vuodesta 1974. Hän on ansioitunut ja palkittu monissa lionsviroissa, mm. kuvernöörineuvoston puheenjohtajana (liiton puheenjohtaja) ja Europa Forumin neuvonantajana. Puolisonsa Pirkon kanssa heillä on kaksi tytärtä ja neljä tyttärenpoikaa.

Taide nostattaa Mäntän uuteen nousuun!

Serlachius-museo Göstan laajennus tekee Mäntälle sen, minkä Guggenheim teki Bilbaolle.

Kesäkuussa 2014 avattiin taidemuseon kartanon rinnalle Göstan paviljonki kansainvälisen arkkitehtuurikilpailun tuloksena. Tämä nostatti ennennäkemättömän kulttuuribuumin Mäntässä. Gösta-museon laajennus on houkutellut paikkakunnalle puolessa vuodessa 90 000 taiteen ystävää, kun aiemmin päästiin noin 50 000 vieraaseen koko vuodessa. Mänttä-Vilppulassa käykin tällä hetkellä jokaista yhtä asukasta kohden yli kahdeksankertainen määrä kulttuurimatkailijoita. Taidekaupungin asukasmäärä on tällä hetkellä 10 800.

Serlachius-museoiden kävijämäärillä on ollut merkittävä taloudellinen vaikutus Mänttä-Vilppulalle. Se on lisännyt paikkakunnan tunnettuutta, matkailijoiden määrää, hotellien täyttöastetta ja muiden kulttuuritapahtumien kävijämääriä. Mäntän kuvataideviikot ja Mäntän Musiikkijuhlat nostattivat kävijämääriään yli kolmanneksella. Serlachius-museoiden kävijämäärien talousvaikutukset ovat kuluvan vuoden aikana muille palvelualan yrittäjille noin 8 miljoonaa euroa. Hyöty tulee suoraan paikallisille hotelleille, ravintoloille kaupoille ja muille käyntikohteille. Serlachius-museot ovat myös tukeneet sesonkiaikaisen bussikuljetuksen toteuttamista, jotta junalla Vilppulan asemalle saapuvat vieraat saadaan siirrettyä luontevasti museolle ja kaupungin kohteisiin.

Kulttuuribuumiin uskotaan jatkossakin. Taidemuseon näyttelyt vaihtuvat uudella puolella 3-4 kuukauden välein. Kuluvan vuoden ohjelmistoon on kuulunut mm. SuperPop!, Museum of No Art ja Synti. Vuoden 2015 näyttelytarjonta on myös huikea. Tiedossa on Anselm Kieferiä, Max E. Ammannin keräämää outsider-taidetta, uusrokokoota ja nimekkäiden valokuvaajien näkemyksiä Mäntästä. Suomen kultakauden mestariteosten kiinnostavuus jatkuu myös kartanon puolelle vahavana kesällä uudistuneiden näyttelyiden ansiosta.

Serlachius-museo Göstan paviljonki on ollut ehdolla useiden arkkitehtuuriin ja rakennusalaan liittyvien palkintojen saajaksi. Museo olikin yksi neljästä arkkitehtuurin Finlandia -palkinnon loppukilpailuun päässeistä ehdokkaista. Paviljonki on parhaillaan ehdokkaana sekä ruotsalaisen Årets Rum -palkinnon saajaksi arkkitehtuurisarjassa että Euroopan unionin nykyarkkitehtuurikilpailun eli Mies van der Rohe Award 2015:n saajaksi. Göstan paviljonki on voittanut myös syksyn 2014 aikana Projektiyhdistyksen Vuoden projekti –kilpailun.

Paviljonki on valittu lisäksi vuoden 2014 Puupalkinnon saajaksi. Museoita ylläpitävälle Gösta Serlachiuksen taidesäätiölle luovutettiin syyskuussa myös Pirkanmaan palkinto tämän vuosikymmenen merkittävimmän museoinvestoinnin tekemisestä.

Taidekaupungissa on nyt positiivinen noste päällä. Kulttuuri- ja matkailutoimijoiden sekä kaupungin keskinäinen yhteistyö on aktiivista ja kehittynyttä. Kaupungin imago on muuttunut yhä houkuttelevammaksi ja paikkakunnan kiinnostavuus myös uusien tapahtumien paikkana on huomattu. Tästä esimerkkeinä ovat elokuinen Food Camp -ruokatapahtuma ja RSO:n konsertti joulukuulta. Kaupunkiin on parhaillaan rakentumassa asuintaloja, uusi päiväkoti ja jääareena. Kolmen vuosikymmenen jälkeen nosturi keinuu taas metsän yläpuolella.
Taide antaa virtaa kaupungille ja palveluyrityksille!

LC Mänttä

Kuvassa v. 1907 valmistunut apteekkirakennus, kulttuurihistoriallisesti arvokas ”Aleksanterin linna” on ollut omistuksessamme ja pääaktiviteettimme kohde jo 26 vuotta. Ensin yli 10 000 talkootuntia (33 veljeä talkoissa), minkä jälkeen se toimi ravintolana ja Mäntän lions-klubien kokoontumispaikkana. Vuonna 2014 tehtiin yli 1 600 tuntia 25 veljen ja kahden puolison talkooporukalla. Rakennus (n. 400 neliömetriä) muuntui työ- ja näyttelytiloiksi, joissa Serlachius-säätiön tuella tänä vuonna aloittaa 25 kansainvälistä taiteilijaa työskentelyn.
Muita klubimme merkittäviä aktiviteetteja ovat olleet / ovat joululyhteet, joulukadun avajaiset, muovikassiprojektilla nuorten työllistäminen (yli 10 vuotta) sekä liiton ja piirin ohjeistamat aktiviteetit kuten sulka-, Quest-, joulukortti- ja arpaprojektit. Lions-arvalla onni on suosinut jäseniämme kahdesti, viimeksi joulukuun kokouksessa: matka Honoluluun… Kesähelteillä olimme puolisoiden kanssa Gösta-paviljongin paikoitusopastajina ja yhteistyö Serlachius-museoiden kanssa jatkuu.
Klubimme jäsenet ovat osallistuneet 53 toimintakauden aikana kaikkiin vuosikokouksiin ja toimineet usein piirihallituksessa. Kolmelle lohkomme klubille olemme olleet kummiklubina. Klubissa on 39 jäsentä. Kokouksissamme on aina mielenkiintoinen esitelmä leijona-asioiden ohella. Puolisot toimivat ja kokoontuvat säännöllisesti.
Olemme mukana neljättä kertaa piirikokouksen järjestäjänä – tällä kertaa mänttläisten klubien kanssa yhdessä.

LC Mänttä/Esteri

LC Mänttä/Esteri, perustettu vuonna 1997, on nuorin Mänttä-Vilppulan viidestä
klubista ja ainoa naisklubi. Jäsenmäärämme on tällä hetkellä 17. Klubi-iltoina kokoonnumme eri paikoissa Mänttä-Vilppulan alueella. Samalla voimme tutustua paikkakuntamme yrittäjiin.
Toimintamme alusta saakka lapset ja nuoret ovat olleet lähellä sydäntämme. Sekä aktiviteetit että avustukset ovat pääasiassa kohdistuneet nuorisoon ja heidän harrastustensa tukemiseen ja opinnoissa kannustamiseen ja muutamana vuonna myös työllistämiseen. Lions-Quest koulutusta olemme tukeneet jo vuosia ja tänä vuonna olemme päättäneet avustaa Mänttä-Vilppulan kaikille koululaisille järjestettävää ”Älä kiusaa mua – ollaan kavereita”- tapahtumaa. Olemme tehneet vuosien varrella yhteistyötä myös muiden paikkakunnan klubien kanssa ja tällä kaudella osallistumme yhteistyössä ”Kiitos veteraanit”-tapahtumaan.

Klubimme on nuorekas, rento ja iloinen ja klubi-iltamme ovat aina olleet mukavia tapaamisia vailla muodollisuuksia. Toivomme löytävämme lisää samanhenkisiä naisia joukkoomme tuomaan uusia ideoita toimintaamme. Vierailijat toivotamme lämpimästi tervetulleiksi klubiiltoihimme.

LC Mänttä / Ilves

LC Mänttä / Ilves on perustettu vuonna 1986. Sen ensisijaisena toiminta-ajatuksena on ollut ”palvella yhdessä tekemällä”, ei niinkään rahan kerääminen.
On rakennettu pururata, maisemoitu kaatopaikkoja, istutettu metsää, järjestetty kansainvälisiä nuorisoleirejä (4 kertaa), jne. Uusin näkyvä hanke on ollut Vuorenkirkon rakentaminen Mäntänvuoreen, Ilvestie kirkkoon ja osallistuminen Vuorenmajan kunnostamiseen. Klubilla on nyt tavallaan talkkarin rooli kyseiseen alueeseen.
Palvelemme myös ihmisiä kohtaamalla.
Jo parikymmentä vuotta kummikohteenamme on ollut kehitysvammaisten asuntola Kuusela ja sen asukkaat.
Vanhuksia olemme kuljettaneet kirkkoon ja kuluvana kautena kohtaamme ja kiitämme erityisesti veteraaneja.
Klubissa on 28 jäsentä (tammikuussa) ja puolisotkin osallistuvat mielellään ”talkoisiin”.

LEIJONAPERSOONA

Miksi Rantasen Reijo on ollut LC Konneveden jäsen viisi vuosikymmentä?

Aloitin opettajan urani Konneveden kirkonkylässä Lapunmäen koulukeskuksessa syksyllä 1965. Seuraavana vuonna minut kutsuttiin mukaan paikkakunnan lionsklubiin.

Tutuiksi tulivat toukokuun lopulla 1964 klubia Konnevedelle perustamassa olleet kanttori Tauno Halttunen, eläinlääkäri Aimo Häkkinen, maanviljelijät Aarno Hämäläinen ja Erkki Liimatainen, kunnanjohtaja Lauri Jokitaipale, pankinjohtajat Vilho Salo, Paavo Kanninen ja Eero Sipilä, rakennusmestari Reino Korhonen, hammaslääkäri Hannes Korpiola, liikkeenharjoittaja Reino Kytöjoki (klubin kotipesän perustaja), metsäpiirimies Reíno Purhonen, kunnanlääkäri Erkki Rinta-Kokko, rehtori Sakari Siikanen ja toimitusjohtaja Jaakko Suokivi.

Mielenkiintoisia tuttavuuksia viisi vuosikymmentä on tuonut moninkertaisen määrän niin Konnevedellä kuin laajemmallakin alueella.

> Yhteistyö kunnan, seurakunnan ja eri järjestöjen kanssa on koettu tärkeäksi.

Ensimmäinen klubivirkani oli tiedottajana, koska hoidin sivutoimena paikallislehden toimittajuutta. Vuorollani päädyin sitten sihteeriksi ja presidentiksi 1970-luvun alussa.

Piirin hallintoon tutustuin ensimmäisen kerran Yrjö Junikan johtaman piirihallituksen tiedottajana ja PR-komitean vetäjänä 1980-luvun alussa. Tiedotus ja sihteerin hommat ovat langenneet useammankin kerran. Lohkon ja alueen johdossa olen toiminut.

Liikkeemme perustajan Melvin Jonesin säätiön jäsenyys minulle myönnettiin 2011.

Varsin moninaisia ovat olleet Konneveden Leijonien toimintamuodot 50 vuoden aikana. Vuosittain vaihtuva hallitus on tuonut uudet vetäjät uusine ideoineen ja tapoineen. Esimerkkinä muutamia mieleen jääneitä.

Aurausviittojen asentaminen tuo tuloja ja terveellistä liikuntaa, toteavat presidentti Jouko Salonen (vas.) ja sihteeri Reijo Rantanen.

Kiitos veteraanit -kampanjan mittavin tapahtuma Konnevedellä oli joulukonsertti, johon osallistui lähes 500 henkeä. Leijonat antoivat apuaan myös mm. veteraanien puurojuhlajärjestelyissä. Syksyllä 90 vuotta täyttänyt pitäjänneuvos Ahti Savolainen (vas.) ja häntä muutaman vuoden vanhempi Toivo Mehto tarinoivat tässä lioneiden Pekka Pynnösen ja Kalle Hämäläisen kanssa.

Sakari Topeliuksen satunäytelmää Totuuden helmi harjoiteltiin yhdessä puolisoiden ja pentujen kanssa 1970-luvun puolivälissä ja omassa pitäjässä saadun menestyksen jälkeen vierailtiin naapurikunnissakin.

Yhteistyö kunnan, seurakunnan ja eri järjestöjen kanssa on koettu tärkeäksi. Konneveden Urheilijoiden kanssa hankittiin toimintamarkkoja parisenkymmentä vuotta julkaisemalla verokalenteria. Sen jälkeen olemme auttaneet Kotiseutuyhdistystä julkaisemaan loppuvuoden best selleriä Konneveden Joulua. Kotiseutumme pää-äänenkannattajaksi nousseen ja joulutervehdyksenä ympäri maailmaa lähetettävän julkaisun talouden turvaamme hankkimalla siihen ilmoitukset. Lehden 37. vuosikerta julkistettiin viime adventiksi. Konsta Jylhä purppuripelimanneineen kokosi nykyisen yläkoulun salin täyteen väkeä klubin järjestämään konserttiin 70-luvun alussa. Lähes yhtä mittavaan yleisömenestykseen yllettiin musiikkikavalkadeissa 1980- ja 1990-luvulla.

Klubi juhli 50-vuotisuuttaan järjestämällä joulun alla paikkakunnan komeassa kivikirkossa kaksi Leif Lindemanin konserttia yhdessä seurakunnan kanssa. Lähes 500 kuulijaa koonneiden tilaisuuksien tuotto lahjoitettiin työhön sotainvalidien ja -veteraanien sekä heidän omaistensa hyväksi.

Lionsjärjestön mestaruuksista on kisailtu Konnevedellä ilma-aseammunnassa pari kertaa. Liesveden ahvenia on narrattu sekä omissa että liiton kisoissa. Leijonasuunnistajatkin etsivät taannoin rasteja Konnevedellä.

50-vuotias LC Konnevesi on 22 miehen rekisteröity yhdistys, joka heinäkuun venearpajaisilla hankkii pääosan talousarvioon merkityistä tuloistaan. Lisää saadaan asentamalla aurausviitat 70 kilometrin tieosuudelle. Konneveden Joulun ilmoitushankinnasta ja kinkkuarpajaisista kertyy myös euroja erilaisiin avustuskohteisiin. Myymme joulukuusia ja tarjoamme joulupuuron aattoaamuna vanhustenkodilla. Joulupukkipalvelun perinteitä jatkavat muutamat leijonat ”yksityisyrittäjinä”. Koska tämän kauden presidentti on metsäalan ammattimies, saatamme tulevana keväänä taas istuttaa talkoolla puuntaimia.

Merkittävinä avustus- ja toimintakohteinamme ovat lapset ja nuoriso. Neljä opettajaa osallistui keväällä Lions Quest-koulutukseen ja tavoitteena on ensi keväänä saada pari uutta elämäntaitojen opettamiseen perehtynyttä. Kolmasluokkalaisille jaoimme juuri opasvihkoset ja opetusmatskua opettajille turvalliseen toimintaan netissä. Lukiolainen Veera oli viime kesänä vaihto-oppilaana Amerikassa. Tulevan kesän ulkomaille lähtijäkin on jo valittu. Uutterasta opiskelusta palkitaan taas stipendein ala- ja yläkoululaisia sekä ammattikoulua ja lukiota käyviä. Harrastustoimintaa on edistetty hankkimalla tarvikkeita ja välineitä. Lapunmäelle viime vuonna valmistunutta parkour-kenttä sekä aiemmin urheiluseuran hankkeena toteutettua hiihtomaata olemme tukeneet talkoin ja taloudellisesti.
Olemme yrittäneet pitää huolta myös itsestämme, puolisoistamme ja pennuistamme. Olemme matkailleet ja retkeilleet, harrastaneet ja kokoontuneet kuulemaan esitelmiä ja esittelyjä sekä tutustumaan johonkin uuteen esim. raveihin, golfiin, nykyaikaiseen navettaan. Rakentuva kansallispuisto on tulevaisuudessa mielenkiintomme kohteena.
Tiedotusta olemme panneet uuteen kuosiin. Lion Simo Väisänen on rakentanut meille kotisivut, jotka kehittyvät pikku hiljaa.

Porttina uuteen Etelä-Konneveden kansallispuistoon toimivassa Häyrylänrannan satamassa kävivät Leijonien venearvat kauppansa viime kesänä. Myyjänä lion Heikki Oittinen.

Minulle eteläisestä Hämeestä muuttaneelle Konnevesi ja sen Leijonat ovat olleet monin tavoin kasvattava ja elämää rikastuttava asuinympäristö. Konnevetisiltä löytyy savolaista sutjakkuutta ja hämäläistä sitkeyttä. Esimerkkinä Kotiseutuyhdistyksen julkaiseman kaskukirjan juttu suntio Otto Minkkisestä, joka oli mestari kiertämään ärrävikaansa. Kaupassa Otto asioi suola- ja sokeriostoksilla näin: ”Pitäs soaha hienoo suoloo. Sitte kilo makkeeta santoo ja imeläkivvee”. Kesäisin Otto oli kapteenina hinaajassa Etelä-Konnevesi-järvellä. Kun tuli aika heittää ankkuri järveen, Otto komensi kansimiestä: ”Viskoo väkä vettee!”

Reijo Rantanen

LC Jyväskylä/Jyvässeutu Sotainvalidien Sairaskodilla vierailemassa

LEIJONAT PALVELEVAT

Kypärämäen Sairaskoti on ensisijaisesti keskissuomalaisille sotainvalideille ja heidän puolisoilleen tarkoitettu hoito- ja kuntoutuskoti. Palveluja kehitetään koko ajan ja nykyisin tarjotaan yksilöllistä hoitoa sotiemme veteraanien lisäksi myös muille ikäihmisille.
Suomen Lions-liitto on ollut rahoittamassa ”Punainen sulka” keräyksen kautta Sairaskodin rakentamista. Ensimmäiset asukkaat muuttivat Sairaskotiin 3.3.1988. Klubi oli mukana vuonna 2000 Sairaskodin uuden inva-auton hankinnassa Punaisen Sulan lahjoitusvaroillaan, ja klubin edustajia on osallistunut Sairaskodin ystävänpäivä- ja itsenäisyys-päiväjuhliin.

LC Jyväskylä/Jyvässeudun lionit ja puolisot ovat vierailleet Jyväskylän Sotainvalidien Sairaskodilla säännöllisesti syksystä 1991 alkaen. Olemme kokeneet, että vierailumme on saanut aina lämpimän vastaanoton niin henkilökunnan kuin asukkaidenkin piirissä. Vierailujen alkuun on kuulunut perinteisesti ruokailu yhdessä asukkaiden kanssa. Pöydissä on vuosien varrella keskusteltu monenlaisista aiheista. On muisteltu asioita itsenäisyyden alkuajoista lähtien, tapahtumista Karjalan kannaksella, sodassa vammautumisesta ja kuntoutuksesta ja paljon muusta.
Usein juuri tähän syksyn tilaisuuteen on saatu vieraaksi myös LC-piirin piirikuvernööri puolisoineen.

Ruokailun jälkeen on vietetty ohjelmallinen tilaisuus pienimuotoisten puheiden ja musiikin kera. Vuosien varrella vakituisempiin esiintyjiin ovat kuuluneet lion Kalle Kinnunen lauluesityksillään, sekä mieskuoro Sirkkojen pienempi kokoonpano. Kahtena viime vuotena lapsikuoro ”Kolme-Kuutoset” ovat ilahduttaneet lauluillaan. Kuoro koostuu 3.–6. luokan oppilaista, jotka ovat iältään 9–11-vuotiaita. Kuoroa johtaa Agnes Lak Losonc.
Klubin puolisotoiminnan puolelta

Lapsikuoro KolmeKutoset esiintymässä Sairaskodilla lokakuussa 2014.

olemme kuulleet myös lady Anne Rahkosen lauluesityksiä ja perheen jälkikasvusta Heikki Rahkosen harmonikan soittoa.

Syksyn vierailun ohjelmaan on kuulunut perinteisesti rahalahjan luovuttaminen Sairaskodin asukkaiden virkistysrahastoon. Vierailut Sairaskodilla ovat olleet yksi klubin vakiintuneista aktiviteeteista. On itsestäänselvyys, että myös tulevana syksynä osallistumme suurella joukolla, yhdessä veljien kanssa tähän jo niin lämminhenkiseksi muodostuneeseen syksyn tapahtumaan.

Maija-Liisa Poutiainen
LC Jyväskylä / Jyvässeutu puolisotoiminta

LC Jyväskylä / Aino muistaa myös nuoria aikuisia.

LEIJONAT PALVELEVAT

Jyväskyläläisille nuorille aikuisille joululahjakasseja lahjoituksena

Jyväskylän lastensuojelun jälkihuollon piirissä olevat nuoret aikuiset ja Nuorten aikuisten palvelukeskuksen, J-Napin asiakkaina olevat nuoret aikuiset saavat kolmannen/toisen kerran lahjakassit jouluksi. Kasseihin on pakattu päivittäiseen arjenhallintaan liittyviä tuotteita kuten pesuaineita ja kahvia sekä joulusuklaata. Keräyksen on organisoinut Lions Club Jyväskylä/Aino ry ja lahjoituksia siihen ovat antaneet Keskimaa, Jyskän varastomyymälä ja Mediasepät Oy. Lions Club Jyväskylä/Ainon jäsenet ovat myös valmistaneet molempien toimipisteiden asiakkaiden joulukahvituksen, joihin leivonnaisia on valmistettu jäsenistön voimin 150 hengelle. Asiakkaiden joulukahvit nautitaan jälkihuollossa 10.12. ja J-Napissa 18.12.

Jyväskylän kaupungin lastensuojelun jälkihuolto työskentelee sijoituksessa olleiden 18–21-vuotiaiden nuorten kanssa. Jälkihuollon tavoitteena on edesauttaa nuoren itsenäistymistä ja aikuiseksi kasvamista. J-Nappi on osa Jyväskylän kaupungin aikuissosiaalityötä ja kuntouttavaa toimintaa. J-Napin asiakkaita ovat ne 18–29-vuotiaat jyväskyläläiset nuoret, jotka haluavat ja tarvitsevat kiinnipitävää, välittävää ja pitkäaikaista ohjausta ja tukea.

Tunnelmia Onnenmäestä

LC Palokka Wilma klubin edustajat kävivät Luhtisen Onnenmäen ryhmäkodissa onnellisten ja iloisten vanhusten kanssa jutustelemassa ja kirjoittamassa joulukortteja. Vierailimme myös eräässä omassa kodissa rouvan kanssa jutustelemassa. Tuollaista käyntitapaa voisi suosia tulevanakin vuonna, niin paljon meidän mukanaolosta siellä tykättiin.

Yksi asukkaan kommentti: "Parille kirjoittamalleni kortille ei löytynyt osoitetta - toiselle näistä löytyi - siellä vaan ei ole teitten nimiä"

Anne Koivisto
LC Palokka/Wilma

Joulumieltä ja joulupuuroa

Ainojen joulupuuro tarkoittaa monille joulun alkamista.

Monta tapaa tehdä hyvää!

LC Jyväskylä/Aino ry myi Hippoksen Monnarilla järjestöjen joulumyyjäisissä vakiintuneen käytännön mukaisesti.

On kivaa, että aika monien joulu alkaa Ainojen joulupuurosta; meillä on vakioasiakkaita!

Kiitokset puuron keittäjälle Monnarin kahvilayrittäjälle, joka pyyteettömästi tekee hyvää keittämällä puuron. Kiitokset jokaiselle yli 300:lle puuroa syöneelle. Kiitokset Ainoille.

Monta tapaa tehdä hyvää!

Eila Pelli

AINOT
LIONS INTERNATIONAL
Tukea tarvitsevien lasten auttamista vuodesta 1993
LC Jyväskylä Aino r.y.

Leijonat valaisivat joulunajan kulkijoiden matkaa.

Joulunajan tienvarsitulet

Kuhmoisista yrittäjien, kunnan ja metsästysseurojen alullepanema Joulunajan tienvarsitulien perinnettä laajentaen osallistuivat näille Jämsän sisääntuloteille myös Lions klubit. Tulia sytytettiin Valtatielle 9 Partalan mäestä Himoksen risteykseen sekä valtatie 24 Kuhmoisten rajalta valtatie 9 risteykseen saakka.

Tienvarsitulien sytytyksen näille Jämsän sisääntulovaltateille hoitivat jo vakiintuneet klubit; LC Jämsä, LC Jämsä / Himos ja LC Kuorevesi. Tulet sytytettiin aatonaattona tiistaina 23.12.2014 klo 14.30 alkaen ja tulien odotettiin palavan aina aamuyön puolelle asti.

Joululehdellä joulumieltä

Karstulan Seudun Joulu on perinteinen joululehti, joka kertoo nimensä mukaisesti seudun kuulumisia, niin menneen vuoden varrelta kuin vähän kauempaakin. Lehti onkin mieluinen joululahja niin paikallisille kuin muualle muuttaneille.

Tuotto käytetään kokonaan hyväntekeväisyyteen. Päällimmäisinä kohteina ovat etenkin invalidi- ja nuorisotyön tukeminen.

Karstulan Seudun Joulun takaa löytyy tietysti lehden tekemiseen paneutuva toimituskunta.

Tuoreimman lehden toimituskuntaan kuuluivat Harri Saarinen, Olli Ihantola ja Tapani Sauranen, jotka vaikuttavat Riuttaleijonissa, sekä Riitta Sauna-aho ja Anita Kangasniemi, jotka ovat aktiivisia Sirkkoja. Lehden toimituskunta on erinomainen esimerkki seudun järjestöihmisten hyvästä yhteishengestä. Toimituskuntaan kuului myös innokas kotiseutuihminen Markku Möttönen, joka puolestaan kuuluu LC Karstulan leijonaveljiin.

Karstulan Seudun Joulua myydään Karstulan lisäksi Kyyjärvellä ja Pylkönmäellä.

Lehteä myyvät koulujen oppilat ja toimikunnassa mukana olevat järjestöt.

Tuorein ponnistus oli komeasti 86-sivuinen.

Sivuilla tuli vastaan muun muassa kirjoituspiirin antia, muisteluksia Kimingin ja Oikarin tietoviisaista, USA:n presidenttien luottomiehen karstulalaisjuuret, 100-vuotias Hevosystäväin seura, miilunpolttajan poika ja Emmi Anttilan ylioppilaskokeen 60 pisteen essee.

Ilkka Salonen

Joululehden kannen kuvasi Harri Saarinen.

Kaija ja Tuomo Holopainen edustivat maatamme paraatissa Torontossa.

Ajattele positiivisesti – uskalla toimia!

Toimintakaudesta on jäljellä useita kuukausia, joten paljon hyvää ennätämme vielä tehdä. Käytössämme oleva aktiviteettivalikoima mahdollistaa monien, jo tuotteistettujen palvelukonseptien helpon soveltamisen paikkakunnalle sopivalla tavalla. Yhdessä tekeminen ja viihtyminen sekä apua tarvitsevien auttaminen antavat meille jokaiselle hyvän mielen ja motivaation osallistua Lions-toimintaan. Mm. näistä asioista keskustelimme vieraillessani G-piirin piirihallituksen kokouksessa marraskuussa.

Ajattele positiivisesti

Tohtori Norman Vincent Peale (1898–1993) on miljoonille ihmisille tuttu positiivisen ajattelun guru, jonka teoksista on ammennettu vuosikymmenten ajan voimaa ja luottamusta elämään. Myönteisen ajattelun avulla ihmisen tulisi oppia luopumaan itsensä vähättelemisestä, lakata murehtimasta menneitä, inspiroitua luottamaan itseensä ja oppia elämään luontevan onnellista elämää. ”Sen teet mihin uskot”, kirjoittaa Norman Vincent Peale.

Lion Olli Linjala (LC Vaasa/Meri) on pitänyt lukuisia Positiivisen ajattelun luentoja myös lioneille.

Hän on todennut nettisivuillaan, että kielteisen asenteen pesiytyminen yhteisöön, on varmin niitti viimeistenkin selviytymiseen tarvittavien mahdollisuuksien menettämiseen. Asenteista syntyy menestyminen, hyvinvointi ja jaksaminen. Myönteisyys hamuaa onnistumisia – kielteisyys hylkii niitä.

Toimintaympäristömme muutokset avaavat uusia mahdollisuuksia

Kukapa osasi arvioida vuosi sitten millaisessa ympäristössä toimimme keväällä 2015. Suomea koettelevat taloustaantuma, turvallisuusriskit, rakennemuutokset, väestön keskittyminen kasvukeskuksiin ja työttömyys.

Nämä kaikki merkitsevät suuria haasteita lionstoimintaan, mutta muutokset tuovat tullessaan myös uusia mahdollisuuksia.

Onko toimintaympäristöllä merkitystä klubien menestykseen? On selvää, että maaseudulla lähes kaikki tuntevat toisensa, siksi yhteisöllisyys ja sitoutumisaste saattavat olla paremmat kuin suurehkoissa kasvukeskuksissa toimivissa klubeissa.

Tähän tulkintaan viittasi myös Ylivieskassa Lions-seminaarissa puhunut Niina Rantamäki (Jyväskylän Yliopisto).

Rantamäki totesi myös, että maassamme väestö keskittyy kasvukeskuksiin, ja tämä avaa mahdollisuuksia uusien klubien perustamiseen ja nykyisten klubien vahvistamiseen. Kasvukeskuksiin muuttaa runsaasti väestöä ja monilla heillä on halu juurtua uuteen asuinympäristöönsä. Tarjotaan heille jäsenyyttä.

Kuten tiedämme, ei uusia klubeja synny ilman hyvää suunnittelua, eikä klubien yhteisöllisyys kehity itsestään.

Ennakoiva strateginen kehittämistyö on toimintamme elinvoimaisuuden ja menestymisen varmistamista pidemmällä aikavälillä. Vaihtoehtoisia tulevaisuuskuvia ja skenaarioita tulisi pyrkiä hahmottelemaan systemaattisemmin. Useilla lionsklubeilla ja Lions-liitolla on pidemmän aikavälin strategiset tavoitteet, mutta toimintaympäristön nopean muutoksen vuoksi tavoitteita ja toimenpiteitä on syytä tarkastella kriittisesti.

Kaikilla sektoreilla hallintokulttuuri joutuu uudistamaan toimintansa asiakaslähtöisemmäksi ja joustavammaksi.

Tämä koskee myös Lions-toimintaa. Sisäisen toiminnan näkökulmasta jäsen = asiakas.

Jäsentutkimus on tärkeä tietolähde

Toiminnan kehittäminen on pitkäjänteistä, askel askeleelta etenevää työtä. Yksittäisellä mielipiteellä ei voi johtaa minkään organisaation toimintaa, mutta havaittuihin puutteisiin tai virheisiin voi toki puuttua välittömästi.
Jäsentutkimuksia tehdään, koska halutaan saada mahdollisimman laaja määrä tietoa jäsenistön kokemuksista, odotuksista ja trendeistä. Kuluvan kauden toiminnan suunnittelun taustaksi loppuvuodesta 2013 tehty jäsentutkimus antoi paljon näkemyksiä, joita hyödynnettiin Lions-liiton ja piirien toiminnan suunnittelussa. Myös klubit hyötyvät, saaden käyttöönsä esimerkiksi kehittyneempää materiaalia klubistrategian laadintaan liittyvissä koulutustapahtumissa ja virkailijakoulutuksissa sekä parempaa viestintäkoulutusta. Luonnollisesti tutkimusraportti on kaikkien klubien käytössä.

Kehittämisessä ratkaisee tahto ja yhteinen unelma

Johtamistaitojen gurut toteavat, että haluttuja muutoksia organisaatioiden toiminnassa ei tapahdu, mikäli yhteistä halu- ja tahtotilaa ei ole. Kun kaikilla on tunne, että olemme samassa veneessä, on toimintamme iloista ja tuloksellista. Arvostamme toisiamme, ja toimimme Lions-periaatteiden mukaisesti. Perinteitämme kunnioittaen on ylläpidettävä kehittymistä, intoa ja sitoutumista, ei väkisin, vaan rennolla ja innostuneella otteella.
Olen puhunut tiimityön puolesta, sillä kukaan ei pärjää yksin, mutta tiiminä voimme saada aikaan paljon hyvää.

Mäntässä Tuomo Holopainen tapasi toisen lujaan työntekoon uskovan miehen.

Kiitos Veteraanit! -palvelukampanjalla poistamme yksinäisyyttä

Sotiemme veteraaneja on jäljellä enää vajaa 30 000. Veteraanit ovat kunniakansalaisiamme ja heille voimme tarjota pieniä arjen palveluja. Veteraanien yksinkertainen pyyntö on, että lionit kävisivät tervehtimässä heitä ja poistaisivat heidän yksinäisyyttään.
Tärkeitä päivämääriä ovat Talvisodan päättymispäivä 13.3. ja Kansallinen veteraanipäivä 27.4. Monilla paikkakunnilla on näinä päivinä juhlatilaisuuksia, joihin veteraanit tarvitsevat kuljetuspalveluja.
Toivon, että palvelukampanja ei olisi pelkästään kuluvan kauden aikana tapahtuvaa. Pyritään luomaan veteraaneihin pysyviä kontakteja – viimeiseen iltahuutoon saakka.

Jäsenohjelma Ask One – Keep All

Uusia jäseniä on otettu vastaan kaikkialla. Jäsenhankintavauhdista olen hyvin iloinen, mutta kannan edelleen huolta suurehkosta jäsenpoistumasta. Me pystymme kääntämään jäsenkehityksen ripeään kasvuun, jos klubikohtaisesti niin päätetään. Olisiko siinä yksi yhteinen unelmamme?
Ask One -periaate voi laajeta nopeastikin, kun uudet vähän aikaa mukana olleet jäsenet alkavat kysellä omasta lähipiiristään uusia jäseniä. Jotta näin kävisi, tulisi kummien tukea, ohjata ja rohkaista uusia jäseniä toimimaan aktiivisesti. Huolehditaan siitä, että uudet jäsenet saavat vastuuta ja heitä kuunnellaan. Se on varmin tae säilyttää heidät mukana. Jäsenhankinta on loppujen lopuksi helppoa. Pitää vain muistaa kysyä jäseneksi.
Yhtä tärkeää kuin saada uusia jäseniä, on huolehtia nykyisen jäsenistön tyytyväisyydestä ja viihtyvyydestä. Varmistetaan, ettei heidän Lions-kipinä pääse sammumaan. Arvostetaan jokaista jäsentä, hänen sitoutumistaan ja aktiivisuuttaan. Kiitos lienee yksi tärkeimmistä motivointikeinoistamme.

Hyvät G-piirin lionit, puolisot, seuralaiset ja leot

Kevään viimeiset klubikokoukset ovat hyviä hetkiä kiittää ja palkita aktiivisia lioneita sekä muistaa heitä Lions-liiton ansiomerkeillä, Melvin Jones -jäsenyydellä tai Arne Ritari -killan Lionsritari-arvolla. Tiedot ansiomerkeistä löytyvät Lions-vuosikirjasta tai www.lions.fi sivuilta.
Toivotan teille hyvää menestystä lionstyössänne. Apua ja tukea tarvitsevia ihmisiä on paljon, joten lionien apua tarvitaan. Yhdessä tekemällä saamme paljon hyvää aikaan.
Vahvempina yhdessä!

Tuomo Holopainen
Puheenjohtaja

Nuorisovaihtokuulumisia

Yksi leijonien tärkeistä aktiviteeteista on kansainvälinen nuorisovaihto, mikä jatkuu edelleen vilkkaana, vaikka edellisten vuosikymmenien määriin ei enää ylletäkään. Vaihto toimii vastavuoroisuusperiaatteella tarkoittaen sitä, että nuoria sekä lähetetään että vastaanotetaan samoista maista.
Eurooppalaisten nuorisovaihtajien tärkein kokous pidetään syksyisin Eurooppa Forumissa, viimeksi Englannin Birminghamissa 2014. Siellä sovitaan yhteiset pelisäännöt sekä myös allekirjoitetaan sopimusmäärät, paljonko kahden maan välillä nuoria lähetetään. Vaikka kyse on eurooppalaisten kokouksesta, ovat myös Japanin nuorisovaihtojohtajat paikalla.
Kokouksessa keskusteltiin kiihkeästi, voivatko leirit olla kokonaan alkoholittomia. Pohjoismaat kannattivat täysin nollatoleranssia, sen sijaan useimmat muut Euroopan maat kirjauttivat pöytäkirjaan, että noudatetaan maan tapaa, eli ikärajat ratkaisevat, onko kohtuullinen käyttö luvallista.

Yhteiskuva on otettu Birminghamin EF-nuorisovaihtojohtajien kokouksessa, jossa kv johtaja Joe Preston vieraili.

Jokaisen piirin nuorisovaihtojohtajalla on omat ns. kohdemaansa, joiden vastaavien nuorisovaihtojohtajien kanssa hän toimii linkkinä nuoren ja matkustusmaan välillä. Hän myös sopii itse Euroopan ulkopuolisiin maihin lähtevien määrät oman kohdemaansa osalta. Klubin nuorisovaihtaja lähettää hakemuksen piirin nuorisovaihtojohtajalle ja vaihtokohteen varmistuttua hakemus siirtyy ko. maasta vastaavan piirin nuorisovaihtojohtajan hoitoon.
Kaikkien Suomesta lähtevien nuorten paikat vahvistetaan lopullisesti nuorisovaihtojohtajien talvikokouksessa helmikuun alussa.

> Isäntäperheitä tarvitaan myös talvella.

Kaikki Suomeen tulevat nuoret hyväksyy liiton nuorisovaihtojohtaja. Hän myös sijoittaa nuoret eri piirien leireille toiveiden ja mahdollisimman tasapuolisen kohtelun mukaisesti.
Suomen leirit ovat olleet maksuttomia, joitakin erikoisleirejä lukuun ottamatta, kuten useat leirit muuallakin Euroopassa. Kustannusten jatkuvasti kohotessa kuten esim. leirikeskusten vuokrat ym., joudutaan tulevaisuudessa varmaan miettimään rahoitukseen uusia ratkaisuja.
Lähtevät nuoret pyritään sijoittamaan mahdollisuuksien mukaan haluttuun kohteeseen, vaikka valitettavasti se ei aina onnistu. Joskus käy niin, että nuorelle on tarjolla ainoastaan sellainen vaihtomaa, johon hän ei ole hakenut, tällöin nuorelta pyydetään aina suostumus kohteen vaihtoon.
Matkalta palattua hän on hyvin tyytyväinen, kun sai tutustua aivan muuhun maahan, mitä ei ollut edes osannut ajatella vaihtoehdoksi.
Jos maiden välillä lähetetään ja vastaanotetaan nuoria lähes samat määrät, toivotaan sitä myös klubeilta lähetettävistä nuorista ja isäntäperheiden hankinnasta. Jokainen klubi joutuu allekirjoittamaan sitoumuksen isäntäperheen hankkimiseksi lähettäessään nuoren vaihtoon.
Sitoumuksesta ei ole useinkaan pidetty kiinni, vaan isäntäperheet on löydetty erikseen kyselemällä. On paljon klubeja, jotka vuosittain lähettävät nuoren maailmalle, mutta perheiden hankinnan kanssa on vähän niin ja näin.
Kaikkihan me tiedämme, että isäntäperheen ei tarvitse olla leijonaperhe, vaan tavallinen perhe, joka haluaa kokea tuulahduksen vierasta kulttuuria. Jos perheen omat nuoret ovat jo muuttaneet pois kotoa, kenties lapsenlapset ovat sopivan ikäisiä, tai vaihtoon voi ottaa eri maista kaksi nuorta, joilla on seuraa toisistaan.

Kahtena seuraavana kesänä tullaan G-piirissä tarvitsemaan isäntäperheitä entistä enemmän, sillä 2015 pidetään K-piirin leiri Rautalammilla ja seuraavana kesänä omassa piirissämme.
Isännöintitarve on 1–2 viikkoa heinäkuussa ennen leiriä. Piirin nuorisovaihtojohtaja Martti Ronkainen LC Muuramesta tulee lähestymään klubeja tämän asian tiimoilta.
Australian kesä ja koulujen lomat osuvat joulun aikaan. Niinpä sekä sieltä että Malesiasta tulee vuosittain joitakin nuoria joulu–tammikuussa Suomeen.
Voin hyvin kuvitella, millainen elämys nuorelle on kokea ensi kerran elämässään lunta ja pakkasta tai alkuillan sinisen hämärän hetken lumisessa maisemassa.
Isäntäperheitä tarvitaan siis myös talvella.

Yhdessä nuorten kanssa

Pirkko Kokkonen
liiton nuorisovaihtojohtaja
2014–2017

Asuuko isäntäperhe osoitteessasi?

Viime kesänä ulkomailta tulleet nuoret olivat leirillä Kuortaneella. Mukana oli myös piirissämme perhemajoituksessa olleet kolme nuorta.
20-vuotias tsekkiläinen nuorimies Matéj Bálek majoittui Timo ja Päivi Paananen perheessä Viitasaarella.
Myös 20-vuotias puolalainen Marcin Stojalowski viihtyi Viitasaarella. Hänen isäntäperheenään oli Taina ja Timo Kemppainen.
19-vuotiaan italialaisen Elena Guglielminin isäntäperheenä oli muuramelainen Erkki ja Päivi Häkkisen perhe.

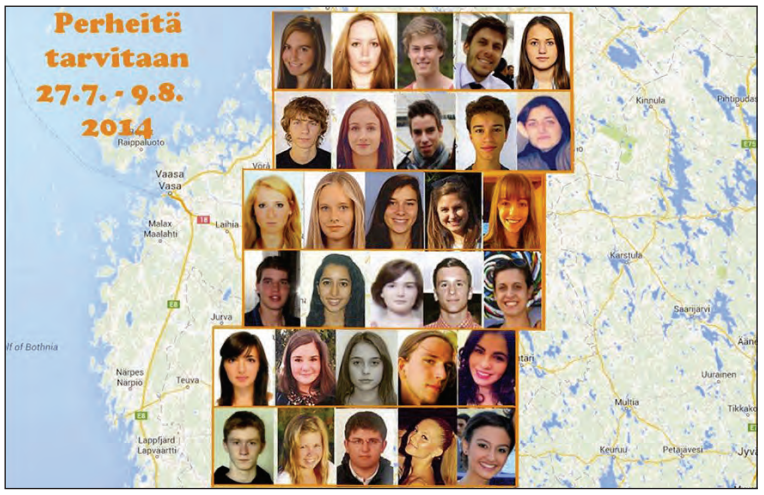

Nuorisovaihto piirissämme vuonna 2014 viime vuosien tasossa

Kaudella 2013–2014 piirissämme oli lähtijöitä 21 ja piiriimme vastaanotettiin neljä nuorta. Klubien hakemukset valmisteli 18 nuorisovaihdon vastuuleijonaa 19:stä klubista.
Piirin vaihtonuoret lähtivät 19:ään eri maailman kohteeseen, lähimmäksi Eestiin ja kauimmaksi Malesiaan. Eurooppaan lähti 12 ja kauemmaksi yhdeksän. Nuoret olivat iältään 17–20-vuotiaita, joista naispuolisia 20 ja vain yksi miespuolinen.
Todettakoon, että kun edellisen kerran olin tässä vastaavassa tehtävässä vuosina 1988–1992, lähetimme jokaisena vuonna yli 50, joista yksinomaan Minnesotaan yli 25 ja vain perhemajoitukseen ja kuudeksi viikoksi. Vastaanottaneet Lionsperheet ovat ikääntyneet eikä korvaavia perheitä ole saatu vastaavasti tilalle. Nyt Minnesotaan menee vuosittain kaksi nuorta piiristämme ja heillekin järjestetään nykyisin 2 viikon perhemajoitus ja 1–2 viikon leiri. Tässä tärkein tekijä miksi vaihtomäärät ovat tällä vuosituhannella kolmanneksen pienempiä kuin 20 vuotta sitten ja perhejaksot lyhyempiä.

Nuorisovaihtovastaavien joukosta valtaosa jatkaa tänä vuonnakin tehtävässään ja on valmistellut hyvin ja ajoissa ensi vuoden hakemukset. Kolmen klubin kohdalla tehtävän vastuuhenkilö on vaihtunut ja joukkoon on tullut uusia klubeja kaksi ja niiden nuorisovaihtoasiamiehet. Siten mikäli kaikki saapuneet hakemukset ovat hyväksyttäviä myös kohdemaissa, tulee lähettävien klubien määräksi 16.
Kuluvalle kaudelle nuorten miesten hakemuksien määrä onkin ilahduttavasti lisääntynyt ensi kesäksi kuuteen, kokonaismäärän ollessa edellisen vuoden kaltainen, hakemuksien ja ennakkoinfon perusteella myös 21. Vaihtomäärissä piirimme on maan kolmanneksi tai neljänneksi vilkkain.
Saapuneet hakemukset jakautuivat kiitettävästi ykkösvalinnoiltaan eri maihin tai osavaltioihin. Se mahdollistaa jälleen hakijoiden pääsyn lähes täysin toivomaansa kohteeseen. Iso-Britannia, Irlanti ja Islanti ovat kaikkein vaikeimpia toteuttaa siellä olevien vain muutaman luvatun paikan vuoksi, eivätkä kohdemaat ole meidän vastuulla saadaksemme niistä etuoikeutta sijoittaa ensimmäinen hakija itse. Olemme muiden YCEC:den luvan varassa.
Kuten edellä on mainittu on nuorisovaihdon pysyväksi ongelmaksi tullut vastaanottavien perheiden sitouttaminen ajoissa.

Zhi Hao nautti suomalaisesta talvesta.

Järjestämällä Suomessa vuosittain 4–5 mielenkiintoista teemaleiriä ja niiden yhteyteen lyhyemmän ajan perhejaksot, voimme ottaa vastaan 120–150 nuorta, joka ei kylläkään vastaa lähtevien määrää, mutta on varmasti Suomi-PR:ää maailmalle ja maailman nuorille. Siitä on saatu upeaa palautetta jälleen viime kesän leireillä olleilta ja tämänkin talven talvivaihdossa olleilta nuorilta australialaisilta ja malesialaisilta.

Kuluvalla kaudella piirikokouksessa meidän on päätettävä kesän 2016 Lions-leirin järjestäjistä, pitopaikasta ja leirin taloudesta. Valmistelut tältä osin on aloitettu ja Peurunka/Peurantähti-huoneistohotelli on alustavasti varattu majoitukseen noin 30:lle vaihtonuorelle. Toivon, että 2015 tammikuussa käynnistyneet klubineuvottelut vastuuklubeista ovat johtaneet tulokseen, ja piirikokouksessa vastuuklubi/-klubit 2016 leirin järjestäjistä ja tarvittavista piirin resursseista voidaan esitellä.
Osallistuimme tukipiirinä Kuortaneen leirin osanottajien perhemajoitukseen viime kesänä kolmen nuoren osalta. Kun lähtijöitä piiristämme on viime vuosina ollut noin 20–21 nuorta ja vastaanotto välivuosina vain kolme–neljä, tuo leirivuosi 2016 meille lisääntyvän vastuun vastaanottaa noin 30 nuorta 2–3 viikon ajaksi 1–2 perheeseen.
Sillä aktiviteetilla velvollisuutemme on osallistua vastavuoroisuuteen lähtevien tasomme säilyttämiseksi. Tämän asian varmistamiseksi ja ennakkovalmistautumisen tiedostamiseksi lähettävilta klubeilta on hakemuksien tueksi tänä vuonna pyydetty vastaanottositoumus vuosille 2015–2016.
Viime talven talvivaihdossa piirissämme Muuramessa oli malesialainen Hao-poika, myös sikäläinen Leo-jäsen. Hänestä jokin kuva toisaalla lehdessä mm. pakkaamassa Sri Lankaan Muuramen Klubin yhteistyökumppanin, FennoOptiikan keräämiä käytettyjä silmälaseja. Silmälasikeräysaktiviteetista juttu toisaalla.

Italialaisen Elena Guglielminin isäntäperhe oli Erkki ja Päivi Häkkinen Muuramesta.

Suomen Nuorisovaihtojohtana on aloittanut Pirkko Kokkonen Äänekoski Helmestä. Piirillämme on siten tuki ja valvonta lähellä.
Tuula Rantaeskola Savonlinnasta saattoi luovuttaa tehtävät kansainvälisen presidentin palkitsemana seuraajalleen. Hänen vetämästään viimeisestä nuorisovaihtajien kokouksesta Peurungassa on kuva toisaalla lehdessä. Kuvassa myös Pirkko Kokkonen.

Nuorten asialla

Martti Ronkainen
nuorisovaihtojohtaja 107-G
martti.ronkainen@lions.fi

0400 642 064
Metsätie 9
40950 Muurame

Klaara Seinen rannalla jossain Louvren nurkilla.
Oikealla näkymä Eiffel-tornille erään ystävän asunnon katolta.

Pariisiin – ja takaisin

Syksyllä 2013 saarijärveläinen pikkukylän tyttö otti ja lähti Pariisiin opiskelemaan teatteria. Kuinka sinne päädyttiin, miten kaikki sujui ja mitä sitten tapahtui – se selviää seuraavassa.

Ajatus Pariisiin ja juuri tähän tiettyyn kouluun hakemisesta syntyi erään teatteriprojektin aikana.
Olin käynyt Tampereella ilmaisutaitoon erikoistuneen lukion, ja luonnollisesti hakenut ja päässyt Tampereen ylioppilasteatteriin. Siellä ohjaajamme esitteli harjoitusprosessin yhteydessä itselleni ennestään tuntemattoman tavan ymmärtää teatteria fyysisen tekemisen kautta. Näin tutustuin herra Jacques Lecoqin työhön, ja ennen pitkää huomasin lähettäneeni hakemuksen tämän metodeja opettavaan kouluun. Tulosten saavutua en miettinyt hetkeäkään ettenkö lähtisi – enkä sitä ole katunut hetkeäkään.

Kurkataanpa ensin perusasioita:
École internationale de theâtre Jacques Lecoq on Pariisin 10. kaupunginosassa sijaitseva maailmankuulu kansainvälinen fyysisen teatterin koulu. Koulun perusti 50-luvulla ranskalainen Jacques Lecoq (1921–1999), joka aikoinaan tutustui teatteriin urheilutaustansa kautta.
Uransa aikana herra Lecoq loi kehon kieleen ja liikkeeseen perustuvan tavan tehdä taidetta, ja hänen työnsä on vaikuttanut valtavasti etenkin eurooppalaiseen moderniin teatteriin. Lecoq jatkoi metodiensa kehittämistä koulussaan aina elämänsä viimeisiin päiviin saakka.

Nykyisin koulun rehtorina toimii Jacques Lecoqin tytär Pascale Lecoq. Koulutusohjelma on kaksivuotinen, mutta vuosiluokat ovat tavallaan kaksi erillistä kokonaisuutta. Karkeasti sanottuna ensimmäisenä vuonna opetellaan perustekniikoita ja toisena teatterin tyylejä.
Vain murto-osa ensimmäisenä vuonna aloittaneista pääsee tai haluaa toiselle vuodelle. Tämä on ymmärrettävää, sillä koulu on kuuluisa siitä, ettei siellä ikinä kehuta ketään. Tietenkään oppilaita ei haukuta, idea on vain huomauttaa asioista joita voi parantaa.

Samaan aikaan kanssani koulun aloitti noin 70 nuorta eri puolilta maailmaa. Meistä vain kymmenkunta oli ranskalaisia, loput tulivat muun muassa Yhdysvalloista, Norjasta, Isosta-Britanniasta, Italiasta ja Australiasta. On itsessään jo upeaa tuntea lahjakkaita ihmisiä niin monesta maailman kolkasta, ja tietysti tässä globalisoituvassa maailmassa voi tulla tilanne, jossa yösija vaikkapa Uudesta-Seelannista tulee tarpeeseen.
Jacques Lecoq ei itsekään osannut kertoa tarkkaa syytä sille, mikä lopulta saa nuoret parikymppiset näytteljänalut lähtemään jopa toiselle puolelle maailmaa hakemaan koulutusta, mutta hän arvaili, että osa heistä lähtee etsimään totuutta. Tässä on perää, sillä Lecoqin koulusta sanotaan usein, että sen ensimmäisenä vuonna opiskellaan elämää ja toisena vasta teatteria.

Lukujärjestys koostuu päivittäin kolmesta eri oppitunnista. Koulussa on joka päivä jotain fyysistä harjoitusta: joko préparation corporelle (kehon valmistamista liikkeeseen, ensimmäisenä vuonna opettelimme esimerkiksi kävelemään uudestaan), analyse du movement (liikeanalyysia, Lecoq-metodin yhtä kulmakiveä) tai akrobatiaa.
Fyysisen tunnin jälkeen on aina – perjantaita lukuunottamatta – improvisaatiotunti. Improvisaatio on Lecoqin koulussa hyvin lavea käsite, se kattaa oikeastaan kaiken mitä lavalla voi tehdä. Näillä tunneilla opimme tutkimaan liikeilmaisussa materiaaleja, värejä, eläimiä, runoja, musiikkia ja oikeastaan mitä vain mitä ihminen voi ympärillään aistia. Eräs tärkeä väline tässä olivat naamiot, sillä kasvojen peittäminen vapauttaa kehon ilmaisemaan vapaammin.

Lukujärjestyksen kolmas ja kenties mielenkiintoisin (usein myös hajottavin) kohta on nimeltään auto-cours. Auto-cours on herra Lecoqin neronleimaus, jossa oppilaat jakaantuvat useimmiten 5–7 hengen ryhmiin ja luovat viikossa – jotain. Kaikki tehdään itsenäisesti ilman ohjausta, neuvontaa ja valvontaa, ainoa tienviitta on viikottain annettava teema, jopa vain yksittäinen sana. Viikon päätteeksi perjantaina kaikki esitykset näytetään oppilaille ja opettajille.

Vuosi vaati valtavasti, mutta antoi vielä enemmän.
Olen tässä kertonut paljon teatterillisista valmiuksista joita sain, mutta muut vaikutukset tunnen vielä selkeämmin. Yksin vieraassa maassa ja vieraalla kielellä selviäminen toi jo itsessään uskomattoman määrän rohkeutta ja itsevarmuutta, jatkuvasta esiintymisestä puhumattakaan. Toisaalta Pariisissa – tuossa mahdottoman suuren egon itselleen paisuttaneessa kaupungissa – eläminen veti jalat maahan tavalla, johon en olisi ikinä uskonut.
Pumpuliset haavekuvat, ne pienetkin joita olin mielessäni pyöritellyt, haihtuivat hyvin nopeasti arjen asettuessa radalleen: ei elämä rakkauden pääkaupungissa ole yhtään sen kummoisempaa kuin missään muuallakaan, samaa vessapaperin ostamista ja puuron keittämistä se lopulta on.

Saarijärven Kalmarin Leijonien antama tuki oli tässä kaikessa korvaamatonta. Vuosi oli lukemattomilla tavoilla unohtumaton, ja haluan kiittää teitä sen mahdollistamisesta. Merci!

Klaara Tapper
21-v., lähtöisin Saarijärveltä, Opiskelee nykyisin romaanista filologiaa (ranskaa) Jyväskylän yliopistossa

Nämä virolaiset eivät paljon puhua virkanneet.

Juuria etsimässä – vaihtomatkani Viroon

Vaihtokohteekseni Viro valikoitui muutamien mutkien kautta. Alun perin olisin halunnut Venäjälle, koska olin opiskellut kieltä koulussa ja maan kulttuuri kiehtoi minua. Ukrainan kriisin kuitenkin lähestyessä, vaihtokohdetta oli pakko vaihtaa. Valitsin Viron, sillä oma äitini on maasta kotoisin ja olin aina halunnut oppia puhumaan viron kieltä sujuvammin.

Keväällä vaihtomatkani varmistui ja vierailukaupungikseni määrättiin Saarenmaalla sijaitseva Kuressaare. Olin toivonut itselleni urheilullista perhettä, jonka Lions-vaihtojärjestö oli ottanut todella kirjaimellisesti. Väliaikainen kotini sijaitsi keskellä Kuressaaren golfkenttää.
Isäntäperheeni suureksi yllätykseksi osasin maan kielen ja koska he kävivät töissä, antoivat he minulle luvan liikkua Saarenmaan pääkaupungissa itsenäisesti. Välineinä minulla olivat kartta, pyörä ja iso vakallinen seikkailumieltä. Viron suurin saari tuli minulle kahden viikon aikana tutuksi omien seikkailujeni ja isäntäperheen nähtävyysajelujen ansiosta.

Vierailuaikani häämöttäessä loppuaan, yllätti isäntäperheeni minut lipuilla Tallinnan perinteisille ja arvostetuimmille laulujuhlille. Paikan päällä seurasimme kahdeksan tuntia kestävää alkuparaatia, jonka jälkeen siirryimme Tallinnan laululavalle etsimään itsellemme hyvää paikkaa seurata esitystä. Laulujuhla osoittautui yhdeksi hienoimmista kokemuksista, jonka sain kokea yhdessä 100 000:n muun kuuntelijan kanssa. Tunnelma paikan päällä oli koko kolmetuntisen esityksen ajan käsinkosketeltava. Loppusilauksen tapahtumaan antoivat yhteislaulut, joita jopa itse pääsin laulukirjasta laulamaan.
Laulujuhlien jälkeen oli aika hyvästellä isäntäperheeni, ja suunnata nokka kohti vaihtoleiriä ja Etelä-Virossa sijaitsevaa Taageperaa. Vaihtoleirille osallistui 22 nuorta kuudestatoista eri maasta. Itselleni leiri oli silmiä avaava kokemus sekä Viron historiasta että muiden nuorten kulttuureista. Leirin aikana meitä suosivat lämpimät ilmat ja päiväkään ei mennyt, ettemme olisi pulikoineet leirikeskuksemme viereisessä joessa.
Joka päivälle oli oma ohjelmansa. Yhtenä päivänä kävimme Otepään urheilukeskuksen seikkailupuistossa, toisena meloimme kanooteilla jokea pitkin Latvian puolelle. Yhden päivän vietimme eteläVirolaisen lastenkodin lasten kanssa. Jokaiselle meistä annettiin oma pikkusisko tai pikkuveli, jonka kanssa pääsimme leikkimään ja telmimään yhden kokonaisen päivän ajan.

Kymmenen päivää kestänyt leiri kului kuin siivillä ja pian koittikin aika pakata laukut ja lähteä kotimatkalle. Palatessani leiriltä kotiin, olin maistanut useita Viron kansallisruokia, opetellut maan kansallistansseja ja rakastunut Viron kansanlauluihin. Lisäksi olin saanut toivomaani varmuutta toiseen äidinkieleeni ja tutustunut mitä upeimpiin persooniin eri puolilta maailmaa.

Kaiken kaikkiaan vaihtomatkani oli ikimuistoinen kokemus, joka antoi minulle rohkeutta ja teki minusta itsenäisemmän ihmisen. Mielestäni on hienoa, että vaihtotoiminta on edelleen voimissaan ja isäntäperheitä löytyy nuorille joka puolelta maailmaa. Yhtenä suurimmista tekijöistä tässä ovat tietenkin Lions Clubit itse. Ilman heidän jatkuvaa työtä ja panostusta, olisi minunkin matkani jäänyt reissaamatta.

Maria Juponaho
Keuruu

Laululava on merkittävä osa virolaisuutta.

Kiitos veteraanit! Kiitos G-piirin leijonat!

Lions-liiton kauden tärkein palveluaktiviteetti Kiitos veteraanit! on käynnistynyt piirissämme erinomaisesti. Tätä kirjoittaessa, joulukuun puolivälissä, lähes kaikki piirimme klubit ovat ilmaisseet osallistuvansa aktiviteettiin tavalla tai toisella. Lukuisat klubit ovat jo tekemisiään liiton aktiviteettirekisteriin kirjanneet. G-piiri on toiminut esimerkkinä muille piireille.

Kesästä lähtien me suomalaiset olemme avoimesti kerranneet vuosipäivien merkeissä viime sotiemme ratkaisun hetkiä. Ympäristömme muuttuvassa tilanteessa me jälkipolvet ymmärrämme nyt paremmin tammenlehvä-sukupolvelta saamamme perinnön arvon. Meillä on aika kiittää. Meillä on lupa välittää vielä keskellämme olevista veteraaneista, jotka useassa tapauksessa ovat hyvin yksin. Meillä on syytä kiittää ja välittää vielä senkin jälkeen, kun tämä leijonien aktiviteetti muodollisesti päättyy kesäkuussa.

Piirikoordinaattori Jaakko Harjumäki
PDG Toivo Lehtinen

Veteraanit Serlachius-museo Göstassa

Kun Mänttä-Vilppulan viisi lions-klubia (lohko 107-G-III-2) miettivät Kiitos veteraanit! -aktiviteettia lionien kansainväliseen palvelupäivään 8.10., oli päätös helppo. Viedään veteraanit tutustumaan paikkakunnan uuteen kulttuurikohteeseen Serlachius-museo Göstaan ja tarjotaan heille lounas gourmet-ravintolassa. Lähetimme kutsukirjeen kaikille Mänttä-Vilppulan veteraanille, heidän puolisoilleen ja leskilleen. Lupasimme kuljetuksen museoon ja takaisin kotiin. Kutsuun vastasi 23 veteraania ja 30 puolisoa/leskeä, joista neljä ei päivän kuntonsa vuoksi päässyt tulemaan. Lukumäärä ylitti odotuksemme. Meitä leijonia ja puolisoita oli kuljettajina ja saattajina 28.
Tapahtuma alkoi lyhyellä tervetulotilaisuudella, jonka jälkeen siirryttiin ravintolaan nauttimaan gourmet-lounas. Lounaan jälkeen oli vuorossa opastettu tutustumiskierros museon taideaarteisiin. Kukin osallistui jaksamisensa mukaan. Osa jäi katsomaan filmiä uuden museorakennuksen suunnittelusta ja rakentamisesta.
Useille veteraaneille tämä oli ainutlaatuinen tilaisuus tutustua museoon. Nautittu lounas oli todellinen juhla-ateria. Veteraanit totesivatkin päivän olleen vuoden kohokohta, eivätkä peitelleet kiitollisuuttaan leijonia ja leijonien Kiitos veteraanit! -aktiviteettia kohtaan.

Veteraaneja ja saattajia gourmet-lounaalla. Kuva Susanna Yläjärvi.

Koskettavin kunniavieraamme oli jo pahoin muistisairas Eero, joka tuotiin museolle juhla-asussa invataksilla pyörätuolissa. Aterian loppupuolella hän halusi välttämättä lähteä takaisin ”verstaalle, missä työkaverit häntä jo odottivat”. Aprikoimme, oliko matka hänelle kärsimys vai nautinto. Hoitaja kertoi: ”Kiitos huolenpidosta. Eerolla ei ollut paras päivä, mutta oli tyytyväinen takaisin tultuaan”. Viikko sen jälkeen Eero sai kutsun viimeiseen iltahuutoon ja pääsi ”verstaalle monien kavereidensa seuraan”. Ehdimme kiittää viime hetkellä.

Mänttä-Vilppulan lions-klubit.

Sotaveteraanien palautetta Kiitos veteraanit! -aktiviteetista Mänttä-Vilppulassa

• Göstan vierailu (vierailu Serlachius-museo Göstaan 8.10) oli ”suurenmoinen”, ”hieno”, ”upea”. Kokonaisuus oli hieno: kuljetus, näyttely, ruoka.
• Göstan vierailu oli kertakaikkiaan hieno asia, vuoden kohokohta!
• Ylipäänsä leijonien kuljetuspalvelu on ollut tärkeä ja otettu kiitollisin mielin vastaan, esimerkiksi itsenäisyyspäivänä ja joihinkin muihin tilaisuuksiin.
• Iloa siitä, että on käyty kodeissa tervehtimässä ja pieniä asioita toimittamassa.
• Joulukortit merkkeineen oli iloinen pikku yllätys Joulun alla.
• Viljo-veteraanin ilo, kun internet-yhteys saatiin toimimaan, kännykkä latautumaan, liikkumista helpottava käsipuu paikoilleen kiinni seinään ja sateenvarjon mekanismi kuntoon ja kuivuneet lakanat laskoksille.
• Iloa hiekoitussäkkien tuomisesta joulutervehdykseksi ja samalla hetken rupattelusta.

Kirkkokonsertin tuotto käytetään Kiitos veteraanit -aktiviteettiin. Kuva Pekka Arkilahti.

Paljon joulumieltä veteraanien hyväksi

LC Pihtipudas Emmit olivat järjestämässä Tomi Markkolan ”Tulkoon Joulu”-kirkkokonserttia 10.12.2014 Pihtiputaan kirkossa. Kustansimme Pihtiputaan veteraaneille, invalideille ja naisjärjestön jäsenille sisäänpääsyn konserttiin. LC Pihtipudas tarjosi kyydityksen tarvitseville. Tunnelmallinen joulukonsertti nostatti kyyneleitä kuulijoiden silmäkulmiin ja toi lämpöä sydämiin.
Konsertista saamiamme varoja käytämme ”Kiitos veteraanit”-aktiviteetin toteuttamiseen.

LC Pihtipudas Emmien ja LC Pihtiputaan kanssa järjestämämme joulujuhla 17.12.2014 ruokailuineen ja ohjelmineen kokosi veteraanit yhteisen pöydän ääreen ja toi juhlahetken arjen keskelle.

Kokemuksia sairaskodilta

LC Jyväskylä Ainoista Merja ja Elli sekä kuusi miesleijonaa 2. alueelta toteuttivat 10.2.2014 Kiitos veteraanit! -aktiviteettia Sairaskodilla Kypärämäessä.
Vapaa-ajan ohjaaja Piitu Relander johdatteli teemaan muistelemalla parinkymmenen veteraanin joukon kanssa, milloin joulukortit tulivat käyttöön? Muistatteko, milloin saitte/lähetitte ensimmäisen joulukortin?
Osoitteita kaivettiin Fonectan Finderista Lionsien älypuhelimilla. Mikäli osoitetta ei löytynyt, suotiin muistisairaillekin lähettämisen ilo ja kortit laitettiin postiin.
Yksittäiset vastaanottajat, joille osoitetietoja ei ollut, ovat mahdollisesti taivaassa; ajatus ja kokemus on tärkein!
Lionsit lahjoittivat joulukortit ja postimerkit. Jätimme kortteja ja merkkejä myös niiden käyttöön, jotka eivät olleet läsnä tässä tapahtumassa!

Joulukortit tuovat hyvän mielen monin tavoin.

Palaute oli tosi hyvää, sillä sairaskodilla ei tällä hetkellä ole kioskia, mistä ostaa kortteja.
– Olen asunut täällä viisi vuotta ja tämmöistä ei ole tullut eteen. Kiitoksia!
– Kortit ovat kauniita. Kiitos! Jatkakaa tätä, olipa kiva.

Eila Pelli

Kiitos veteraanit!

Sotaveteraanien palautetta Kiitos veteraanit! -aktiviteetista Mänttä-Vilppulassa:
• Göstan vierailu (vierailu Serlachius-museo Göstaan 8.10) oli ”suurenmoinen”, ”hieno”, ”upea”. Kokonaisuus oli hieno: kuljetus, näyttely, ruoka.
• Göstan vierailu oli kertakaikkiaan hieno asia, vuoden kohokohta!
• Ylipäänsä leijonien kuljetuspalvelu on ollut tärkeä ja otettu kiitollisin mielin vastaan, esimerkiksi itsenäisyyspäivänä ja joihinkin muihin tilaisuuksiin.
• Iloa siitä, että on käyty kodeissa tervehtimässä ja pieniä asioita toimittamassa.
• Joulukortit merkkeineen oli iloinen pikku yllätys Joulun alla.
• Viljo-veteraanin ilo, kun internet-yhteys saatiin toimimaan, kännykkä latautumaan, liikkumista helpottava käsipuu paikoilleen kiinni seinään ja sateenvarjon mekanismi kuntoon ja kuivuneet lakanat laskoksille.
• Iloa hiekoitussäkkien tuomisesta joulutervehdykseksi ja samalla hetken rupattelusta.

Kiitos veteraanit!

Minulla oli miellyttävä mahdollisuus olla täydennysmiehenä sotaveteraanien kuntoutuslomalla Kuopion Rauhalahdessa joulukuun alussa. Olin majoitettuna hyväkuntoisen lähes ysikymppisen veteraanin kanssa viisi päivää. Ohjelmana oli ohjattuja liikuntatuokioita, saunomista, ruokailuja, pelituokioita liikuntahallissa ja ohjeistusta liikuntaan ja ateriointiin päivittäin kotona. Iltaisin viihdyttiin hotellin ohjelmoiduissa illanvietoissa ja karaoketansseissa. Erikoisuutena koettiin maailman suurimman savusaunan ja jätkänkämpän ohjelmoitu perinneherkkujen sekä haitarimusiikin säestyksellä vietetty lauluilta. ärjestetyssä kuntotestissä kaikki todistivat olevansa vaivoistaan huolimatta mieleltään ja kunnoltaan täyttä rautaa ja iloista mieltä huokui koko 18 hengen Jyväskylän sotaveteraanien matkaan osallistuneesta joukosta.
Kun tällaisia kaikissa voimissaan olevia teräsvaareja on vielä keskuudessamme, eräs tapa heidän kokemustensa jakamiseen voisi olla jonkun tällaisen veteraanin kutsuminen klubikokoukseen kertomaan mietteistään nykyelämästä ja muistoistaan menneestä. Tapaamiset olisivat varmaan meille kaikille mielenkiintoista ja arvokasta perintöä suuren vastuun kantaneen sukupolven elämäntyöstä.

Lions-sihteeri Kari Åström
LC Jyväskylä Cygnaeus

Saarijärven seurakunnan ja Lions Club Saarijärven järjestämistä veteraanikahvituksista

Lions Club Saarijärven jäsen Tuomo Rantala esitti yli 20 vuotta sitten, että Saarijärven sotainvalideille ja sotaveteraaneille ryhdytään järjestämään veteraanikahvituksia.
Ensimmäisen maininnan veteraanikahvituksesta löysin LC Saarijärven hallituksen 8.12.1992 pidetyn kokouksen pöytäkirjasta. Veteraanijärjestöjen juhla sovittiin silloin pidettäväksi seurakuntatalossa 21.12.1992 klo 14 yhdessä Summassaaren kanssa. Tuomo Rantalan junaileman tilaisuuden ohjelmapuolesta vastasivat kanttori Väinö Viitasalo ja Jukka Hietaniemi. Puheen piti Esa Hakkarainen ja LC:n jäsenet avustivat tarjoilupuolen hommissa.
LC:n Summassaaressa 21.1.1993 pidetyssä kuukausikokouksen pöytäkirjassa todetaan, että sotaveteraanien iltapäiväkahvituksesta oli tullut kiitosta.
Seuraava veteraanijärjestöjen joulukahvitus oli seurakuntatalolla 16.12.1993. Runsas joukko sotiemme veteraaneja oli seurakuntakeskuksessa. Klubin kvartetti lauloi Väinö Viitasalon johdolla. Jukka Hietaniemi esitti yksinlaulua ja Sinikka Pohjonen lausuntaa. Paikalla oli noin sata veteraania. Arpajaisissa pääpalkintona olleen kuntopaketin Summassaareen voitti Klaus Hasti. Juhla oli kaikkien mielestä erittäin onnistunut.
Veteraanikahvitus 19.12.1994 oli myös seurakuntakeskuksessa.
Perinteisen veteraanikahvituksen osallistujamäärä oli 3.12.1998 noin sata, joiden joukossa naisten osuus oli huomattava. Väinö Viitasalo ja Tuomas Iso-Ahola musisoivat. Klubin presidentti kertoi osallistujille klubista, sen työstä ja hyväntekeväisyydestä ja mainosti joululehteä. Kahvin ja leivosten lisäksi osallistujille jaettiin ilmaiset arvat, joista jotkut saivat voittoja kotiin vietäväksi. Esa Hakkarainen toi seurakunnan terveiset hartauspuheessaan.
Seuraavana vuonna 10.12.1999 veteraanikahvitus oli Lotta-näytelmän yhteydessä. Osanottajia oli 125. Klubin presidentti Veli-Pekka Halmila ohjasi näytelmän ja osanottajien tyytyväisyys paistoi ilmeistä ja puheista.

Veteraanikahvitukset siirtyivät pidettäviksi Kolkanniemen pappilaan muistitietojen mukaan 6–7 vuotta sitten. Klubin pöytäkirjoista löytyy maininta 26.11.2009 Kolkanniemen pappilassa pidetystä veteraanikahvituksesta. Järjestelyistä vastasivat silloin klubin jäsenet Oiva Miettinen ja Timo Toimela. Seuraava veteraanikahvitus pidettiin kuitenkin 3.12.2010 seurakuntakeskuksessa. Silloin paikalla oli noin 30 veteraania.

Valokuvakirjan luovutustilaisuudesta Saarijärvellä 22.9.2014. mukana Saarijärven sotainvalidien puh.joht. Aulis Nurmisto, siht. Eeva Savolainen, Saarijärven museon johtaja Kari Kotilainen, kirjan tekijä Pauno Paananen, Saarijärven Sotaveteraanien puh,joht. Pekka Mattila sekä LC Saarijärven pres. Pekka Harju.

Perinteinen veteraanikahvitus oli Suomen puolustusvoimien lippupäivänä 4.6.2012 Kolkanniemen pappilassa. Sen järjestivät Saarijärven seurakunta, Sirkka ja Oiva Miettinen, Risto Oksanen sekä Lions Club Saarijärvi. Osanottajia oli yli 60. Seurakunnan sanan esitti kirkkoherra Jarmo Autonen. Minna Torppa säesti yhteislaulut.
Seuraavana vuonna veteraanikahvitus oli yhteensattumien takia 11.6.2013 Kolkanniemen pappilassa. Kirmo Lintinen säesti yhteislaulut ja soitti sota-ajan laulut Vartiossa, Veteraanin iltahuuto ja Äänisen aallot. Seurakunnan sanan esitti kirkkoherra Jarmo Autonen.
Saarijärven seurakunnan ja Lions Club Saarijärven järjestämistä veteraanikahvituksista
Veteraanikahvituksessa 4.6.2014 oli yli 60 osanottajaa.

Saarijärven Lions Club lahjoitti kolmesta viimeisestä veteraanikahvituksesta tehdyn valokuvakirjan 22.9.2014 Saarijärven sotainvalideille, sotaveteraaneille ja kaksi kirjaa Saarijärven museolle.
Kirjassa on valokuvia vuosien 2012–2014 veteraanikahvituksista Kolkanniemen pappilassa. Valokuvia ovat ottaneet Eero Hirvonen, Pirkko ja Pauno Paananen.

Kolkanlahden pappila on valtakunnallisesti arvokas rakennettu kulttuuriympäristö ja on suojeltu rakennussuojelulailla 8.3.1990 Vaasan läänin rakennuskonttorin johtajan Karl Reniuksen 1897 suunnittelema uusgoottilainen pappila valmistui 1904, arkkitehti Bertel Jungin korjattua suunnitelmia.
Rakennus myytiin vuoden 1945 jälkeen kunnan lastenkodiksi ja rakennusta korjattiin 1953-54, jolloin myös Jungin suunnittelema ruokasalin veranta purettiin. Pihapiiriin valmistui samaan aikaan talousrakennus. Lastenkoti toimi rakennuksessa vuoteen 1984, jonka jälkeen rakennus oli jonkin aikaa tyhjillään. Se toimi 1990-luvulla teatteri Eurooppa Neljän toimi- ja esiintymistiloina. Pappilan omistavat nykyisin Sirkka ja Oiva Miettinen.

Pauno Paananen
pauno.paananen@pauno.net

Tapaamiset Kolkanlahden pappilassa ovat olleet mieleenpainuvia. Kuva Eero Hirvonen.

Lions Club Palokka vastaa Ollilan leikkipuiston hoidosta

Jyväskylän kaupunki päätti lakkauttaa vuonna 2014 kaikkiaan 18 leikkipuistoa. Päätös herätti poikkeuksellisen laajan vastalauseiden myrskyn. Käsittämättömälle tuntui myös kaupungin kielteinen kanta leikkivälineiden myymiseen vastuukysymyksiin vedoten. Myöhemmin kanta sitten hieman lievenikin.

Kaupungin säästötoimet kohdistuivat luonnollisesti myös Palokan alueelle. Kun päätös näytti peruuttamattomalle, Palokan Lions Club alkoi selvittää, olisiko mahdollista ottaa leikkikenttä klubilaisten hoitoon. Lions-järjestössä lasten ja nuorten harrastus- ja virkistysmahdollisuuksien turvaaminen nähdään erittäin tärkeäksi.

Neuvottelujen tuloksena syntyi kolmen vuoden vuokrasopimus. Sopimuksen mukaan klubi vastaa leikkipuiston hoitamisesta, kalusteiden kunnosta ja alueen siisteydestä. Leikkipuisto on vuokrattu hoitokustannuksia vastaan. Kaupunki ei peri laitteista vuokraa. Keväällä kalusteet maalattiin. Kaluston kunto tarkistettiin säännöllisesti ja korjattiin todetut puutteet, jotta ne ovat turvallisia käyttää. Alue siistittiin ja roska-astiat tyhjennettiin viikoittain.

Ensimmäisen kesän kokemukset leikkikentän hoidosta olivat pelkästään myönteisiä. Leikkikentän käyttö oli vilkasta ja käyttäjät ylläpitivät itse siisteyttä esimerkillisesti. Tästä kaikille leikkikentällä vierailleille lämpimät kiitokset. Klubilaiset suorittivat mielellään tärkeäksi näkemäänsä leikkikentän hoitoa vuorotellen.

Leijonaveljet Kauko Karhinen ja Olavi Salminen kunnostavat leikkikentän kalusteita.

Toivotamme taas palokkalaiset lapsiperheet taas ensi kesänä tervetulleiksi nauttimaan Ollilan leikkikentän riemuista.

Tuomo Vartiainen

LEIJONAT PALVELEVAT

Sysmän APTEEKKI

[A] SAARIJÄRVEN KIINTEISTÖNVÄLITYS OY LKV
www.koditjatontit.fi

KukkaWalo Oy
Koivutie 18
42300 Jämsänkoski
0400 422 257
kukkawalo.oy@pp1.inet.fi
www.kukkawalo.fi

www.kaivutyo.fi
KAIVUTYÖ SALMELA OY
UURAINEN
040 592 2525

asuntotrio.fi
Isännöinti- ja tilitoimisto

MISSÄ TARVE SIELLÄ LION
SINCE 1917

FennO OPTIIKKA
Fenno Optiikka Muurame
Muuramen Kauppakeskus, Setäläntie 2, p. 020 734 1190, ma-pe 10-18, la 10-14
RODENSTOCK PREMIUM PARTNER

Lionsklubi kerää jälleen silmälaseja Sri Lankaan

LEIJONAT PALVELEVAT

Fenno Optiikan Niina Jääskeläinen ja Anne Kaisla ottavat vastaan vanhoja silmälaseja, jotka toimitetaan Lions-järjestön kautta edelleen Sri Lankaan. Varpu Kotilainen tarkistaa silmälasien vahvuudent ja muut ominaisuudet. Matti Mikkola ja Martti Ronkainen ottivat lahjoituksia vastaan Lions Club Muuramen edustajina.

LC Muurame on aloittanut silmälasien keräystempauksen. Jokainen silmälasien käyttäjä tietää, että aikojen kuluessa erilaisia laseja, varalaseja ja varalasien varalaseja kertyy sinne tänne. Osa näistä kertyneistä laseista joutaisi varsin hyvin kierrätykseen. Leijoen ja uuden kauppakeskuksen Fenno Optiikka Muurame tarjoavat nyt hyödyllisen mahdollisuuden päästä eroon vanhoista laseista.

– Monet tuovat kerralla jopa kolmet–kuudet silmälasit, sen verran niitä on vuosien varrella kertynyt itse kullekin, leijonien puolelta keräystä organisoinut Martti Ronkainen on huomannut.

Edellinen keräys oli Muuramessa vuosina 2005–2008, jolloin kerättiin 1230 kappaletta silmälasipareja.

Muuramessa toimitaan siten, että vanhoja silmälaseja voi jättää Fenno Optiikkaan.

– Optikot tarkastavat lasit, puhdistavat ja korjailevat niitä. Ennen pakkaamista laseihin merkitään vielä niiden vahvuudet, korostaa Ronkainen.

Lionsliitto hoitaa käytännössä kertyneiden lasien pakkaamisen siten, että ne eivät hajoa matkalla Sri Lankaan.

Lionit ovat toimineet jo vuosikymmenten ajan sokeuden poistamiseksi ja näkövammaisuuden haittojen lievittämiseksi. Toiminnasta vastaa Sri Lankan lions-ystävien seura.

Lionsklubit ja niiden toimintaa sponsoroivat yritykset vastaavat lähetyksen kuluista. Sillä niitäkin tulee. Rahti Suomessa lähetyspisteeseen, kestävät kuljetuslaatikot asiaan kuuluvine hyönteistodistuksineen, rahti Sri Lankaan, tullit...

Kaikki on kuitenkin vaivan arvoista. Sen kertoo silmälasien saajan onnellinen ilme.

Ei ole mitätön asia, kun maailma avautuu näkyvänä, kirkkaana ja terävänä.

– On hienoa, kun tiedämme, että silmälasit todella menevät perille ja tuovat avun monen elämään, muistuttaa Fenno Optiikan yrittäjä Anne Kaisla.

LC Muurame on silmälasien kierrätysaktiviteetillaan osallisena Lions-järjestön 100-vuotis palveluhaasteessa.

Yhtenä haastekohteena on Näkökyvyn jakaminen 25 miljoonalle ihmiselle tarkoitettuna palveluaktiviteettina.

Sen toteuttamiseksi on järjestön ohjeissa julkaistu 25 ideaa, joista Muuramen Klubin ja yhteistyökumppanin, FennoOptiikan kanssa on katsottu voitavan toteuttaa paikallisesti yhdessä seuraavat ideat:

1. Tehkää yhteistyötä paikallisen näönhoidon ammattilasten kanssa näönterveys- ja turvallisuusesityksen järjestämiseksi koululaisille.
2. Järjestäkää näöntarkastuksia ja diabetesseulontoja vanhuksille paikallisessa vanhainkodissa
3. Auttakaa paikallisessa silmäpankissa tai lionien silmälasien kierrätyskeskuksessa
4. Tiedotuksen lisäämiseksi näönmenetyksestä ja sokeudesta, tehkää yhteistyötä näönhuollon ja ammattilaisten kanssa järjestääksenne koulutustilaisuus paikkakunnalla.
5. Lähettäkää kerättyjä silmälaseja lähimpään lionien silmälasien kierrätyskeskukseen. (Muuramessa FennoOptiikka, Kauppakeskuksessa)

jne.

– Olisiko tässä hyvät? Suomessa tarpeettomaksi tulleet silmälasit ovat matkanneet sellaiseen ympäristöön, jossa ei ole varaa eikä mahdollisuuksia hankkia omia silmälaseja.

Lähde:
Muuramelainen-lehti

LC Hankasalmen Toukomarkkinoilta paljon hyvää!

Vuoden 2008 Toukomarkkinoilla pääpalkinnon Toyota Aygon voitti Veikko Aaltonen. Kuva Sakari Pöyhönen.

LC Hankasalmi on järjestänyt Toukomarkkinoita Neste Jari-Pekassa jo 19 vuotena. Toukokuussa 2015 vietetään siis markkinoiden 20-vuotisjuhlia. Markkinat ja etenkin niihin liittyvät autoarpajaiset ovat olleet klubin tärkein rahankeräyshanke näinä vuosina. Rahaa onkin jaettu vuosien varrella yhteensä noin 100 000 euron verran.

Kaudella 1995–96 mietittiin klubin hallituksessa, miten voisimme saada varoja jaettavaksi hankasalmelaisille lapsille, nuorille ja vanhuksille sekä muihinkin hyviin kohteisiin. Eräässä tapaamisessa edesmennyt klubiveli Aulis Tenhovuori kertoi autoarpajaisista, joita hänen edellisessä klubissaan Pohjanmaalla oli järjestetty ja jotka olivat tuottaneet hyvää tulosta.

Klubihallitus pohti asiaa ja päätti, että järjestetään autoarpajaiset ja markkinat, jossa tilaisuudessa sitten auton arvonta suoritettaisiin. Arpajaisia varten hankittiin käytetty auto ja lisäksi muita palkintoja. Arpoja myytiin aluksi 1000 kappaletta kymmenen markan kappalehintaan.

Arpojen myynti aloitettiin jo pari kuukautta ennen markkinoita, jotka pidettiin toukokuussa ja nimettiinkin Toukomarkkinoiksi. Arpajaisten voittoauto hankittiin autoliikkeestä Jyväskylästä. Auton saimme kuntoonsa nähden edulliseen hintaan, koska annoimme autoliikkeelle mahdollisuuden tulla esittelemään autojaan markkinoille.

Markkina-alueen isäntä Jari-Pekka Koponen lahjoitti pienempiä palkintoja. Palkinnoiksi saimme myös Hangan lavan vapaalippuja ja Venekosken kesäteatterin lippuja sekä myöhemmin myös Kihveli Soikoon -tapahtumaan vapaalippuja.

Ensimmäiset Toukomarkkinat onnistuivat hyvin. Saimme kaikki arvat myytyä, osan jo ennakkoon ja viimeiset itse markkinoilla. Paras ja tärkein arvanmyyjä oli Liikennekeidas Jari-Pekka (sittemmin Neste Jari-Pekka), jonka pääoven edessä voittoauto on ollut mainostaen itse itseään. Autossa on ollut teippaukset, jotka kertovat, mistä arpajaisista on kyse ja että arpoja voi ostaa kassalta. Huoltoaseman henkilökunta on myös tarjonnut asiakkaille arpoja ostettavaksi. Hyvän kokemuksen myötä päätettiin tehdä autoarpajaisista ja Toukomarkkinoista perinne.

Alusta alkaen Toukomarkkinoilla on ollut jokin teema. Teema on usein liittynyt liikenteeseen tai hyvinvointiin. Teemaan liittyen olemme saaneet markkinoille mukaan monia yhteistyökumppaneita, kuten mm. Liikenneturva, Autoliitto, Pelastuslaitos, Vanhojen autojen kerho jne. Mukana on ollut usein myös paikallinen 4H-yhdistys, SPR ja seurakunta, joilla on ollut omia aktiviteettejaan. Myös kunnan terveystoimi oli mukana hyvinvointiteemassa. Viime vuosina on paikallinen kennelkerho pitänyt agility-kilpailuja koiraharrastajille. Unohtaa ei sovi myöskään niitä lukuisia markkinamyyjiä, jotka vuosi toisensa jälkeen tekevät markkinoistamme markkinat.

Teemoittamalla markkinat ja hankkimalla teeman mukaisia yhteistyökumppaneita tavoitteenamme on ollut antaa markkinaväelle tietoa liikenteeseen, terveyteen ja hyvinvointiin liittyvistä asioista.

Toukomarkkinat ovat olleet klubille, niin veljille kuin ladyillekin yhteinen ja joskus vaativakin ponnistus. Aina ei ole arpojen myynti sujunut kuin Tromsössä vaan se on vaatinut todella kovan työn ja joskus on jäänyt pieni osa arvoista myymättäkin. Arpojen myynnin ohella olemme itse markkinatapahtumassa auttaneet Neste Jari-Pekan toiminnoissa. Ladyt ovat olleet töissä keittiössä, osa veljistä on ollut salissa esimerkiksi kantamassa astioita pois ja pyyhkimässä pöytiä. Osa veljistä on ollut bensatankeilla tankkaamassa autoja ja suorittamassa niiden ”hellimispalveluja”. Veljet ovat myös myyneet Leijona-luomuleipää, joita Jari-Pekan yhteydessä toimiva leipomo Timo-Tapio on leiponut. Kaikki veljet ja ladyt ovatkin kiitettävästi kantaneet kortensa kekoon itse markkinatapahtuman onnistumiseksi.

Kymmenvuotismarkkinoilla keväällä 2005 otimme askeleen eteenpäin hankkimalla voittoautoksi uuden auton, Seat Arosan. Muutenkin palkintojen arvoa hieman nostettiin 2.–4. palkintojen osalta. Arpoja myytiin tuolloin 2000 kappaletta hintaan kymmenen euroa. Onnistuneen myynnin ansiosta saimme nostettua arpajaistuoton 7000–8000 euron tasolle, joten on ollut mahdollista jakaa avustuksia entistä enemmän. Tämän jälkeen onkin voittoautona ollut uusi auto, lukuun ottamatta kevättä 2014, jolloin päävoittona oli vene + perämoottori ja arvan hinta oli viisi euroa.

Tulevassa 20-vuotistapahtumassa on arvonnassa jälleen uusi auto ja arvan hinta kymmenen euroa. Poliisin valvomien arpajaistemme päävoitot ovat menneet ympäri Suomen, vaikka arpoja on myyty pääasiassa vain Hankasalmella. Voittoauto on matkannut mm. Turkuun, Polvijärvelle ja Kajaaniin.

Mitä sitten olemme tehneet niillä sadallatuhannella eurolla, jotka olemme saaneet autoarpatuottoina lähes kahden vuosikymmenen aikana kerättyä?

Perinteisen nuorisovaihdon, stipendien, nuorten retkien ja tapahtumien avustamisen lisäksi olemme voineet tehdä isompia lahjoituksia, joista esimerkkeinä voivat olla 7 000 euron lahjoitus Keski-Suomen Pelastuslaitokselle maastomönkijän hankkimiseksi Hankasalmen paloasemalle ja liki yhtä suuren euromäärän lahjoitus Hankasalmen omaishoitajien yhdistykselle omaishoitajien virkistykseen ja hyvinvointiin. Olemme ostaneet paikalliseen sairaalaan lukuisan määrän televisioita, hankkineet laitoksiin pyörätuoleja ja rollaattoreita, avustaneet paikallista MLL:ää lasten tapahtumien järjestämisessä vuosittain tuhannen euron avustuksella. Olemme avustaneet myös paikallisia seuroja lasten ja nuorten harrastustoiminnan järjestämisessä sekä mielenterveysyhdistys Tuikkua toimintansa monipuolistamisessa. Montaa muutakin hyvää kohdetta olemme tukeneet. Viimeksi annettu tuki meni paikalliselle vapaaehtoiselle pelastuspalvelulle, jolle hankittiin tehokkaita otsalamppuja pimeällä suoritettavia etsintöjä varten.

Pidämme 20-vuotisjuhlamarkkinat lauantaina 16.5.2015 Neste Jari-Pekassa, johon toivotamme tervetulleeksi kaikki G-piirin lionit puolisoineen. Tulkaa nauttimaan mukavista markkinoista ja samalla voitte tukea klubimme työtä ostamalla autoarpoja.

Hyvällä onnella voisi jollakin teistä olla kotiin viemisenä uusi auto. Arpoja voitte toki ostaa vaikka ette ehtisikään markkinoillemme. Arvan myyjä on lähimmän puhelimen tai tietokoneen päässä eli soittamalla vaikka tämän jutun kirjoittajalle (040 586 7462) tai lähettämällä sähköpostia osoitteeseen hankasalmi@lions.fi voitte saada haluamanne määrän arpoja kymmenen euron kappalehintaan Toukomarkkinoilla 16.5.2015 klo 14 järjestettävään arvontaan. Soitellaan tai viesteillään näissä merkeissä!

Reino Valkonen
sihteeri
LC Hankasalmi

Kynttiläkruunuinen Lucia-neito pukeutuu perinteisesti valkoisen vaatteeseen, punaiseen vyöhön ja kantaa kynttilää. Kuvassa Viitasaaren Lucia 2014, Anne-Mari Ijäs ja osa hänen seurueestaan.

Lucia-perinne jatkuu Viitasaarella vahvana

Viitasaaren kaamosta piristi joulun alla jälleen Lucia-neito kuoroineen. Tällä kertaa vapaaehtoiseen esiintyjäryhmään kuului peräti 20 tytön kuoro ja yksi poikatrumpetisti. Kahteen ryhmään jakautuneena nämä valon, ilon ja hyvän tahdon lähettiläät ehtivät vierailla 12. joulukuuta laulamassa kaikkiaan seitsemässä paikassa, muun muassa päiväkodeissa, vanhusten asumisyksiköissä ja kouluilla.

Viitasaaren lukion abiturientit valitsevat keskuudestaan Luciaksi sopivan henkilön. oistaiseksi, 33 vuoden ajan, hän on ollut sosiaalinen, hyväntahtoinen nuori neito, joka mielellään on myös laulutaitoinen. Viime vuonna valinta osui Anne-Mari Ijäkseen, joka on kuulunut Lucia-seurueeseen jokaisena lukiovuotenaan.

Pienessä lukiossa Lucian valinta ja ohjelman harjoittelu ylläpito lisäävät yhteisöllisyyttä. Lucia-perinteen aloitti ja sitä ylläpiti vuoteen 2013 saakka Viitasaaren Pohjola Nordenin paikallisosasto. Se kuitenkin lopetti toimintansa aktiivisten toimijoiden puutteen vuoksi.

LC Viitasaari Karoliina tarjoutui lukion yhteistyökumppaniksi huolehtimaan Lucia-kuoron matkakuluista. Pohjola Norden luovutti lionsklubin käyttöön jatkoa varten pienen pesämunankin.
Aiemmin Pohjola Norden pyöritti lukiolla varhaisaamun kahvilaakin. Siellä nautittiin kahvia ja tähtipullia, joista saatu vapaaehtoinen korvaus meni hyväntekeväisyyskohteisiin.
–Joskus saatamme vielä elvyttää Lucia-kahvioperinteenkin, arvioi LC Viitasaari Karoliinan riveihin kuuluva lukion vararehtori **Marjaana Juntunen**.

Pirjo Nyman

Lucia, valon neito

Ensimmäiseksi Luciaksi mainitaan sisilialainen neito Syrakusan kaupungista. Hän kärsi marttyyrikuoleman joulukuun 13. päivänä v. 304 jKr.
600-luvulla Lucian kunnioitus taivaallisen armon esikuvana alkoi levitä kaikkialle, missä oli kristittyjä. Erityisen rakkaaksi tämä sokeiden suojeluspyhimys tuli italialaisille ja jostakin syystä myös ruotsalaisille ja suomalaisille. Lucian päivä mainitaan jo maamme ensimmäisissä kirkollisissa kalentereissa.
Värmlannin suomalaismetsien talonpoikaistaloissa ryhdyttiin ”Lussenpäivänä” jouluvalmisteluihin. Naisväki pukeutui pitkiin valkoisiin paitoihin ja esiliinoihin ja työskenteli myöhäiseen yöhön asti leipomustensa parissa.
Kynttilät valaisivat leivintupia tuona vuoden pimeimpänä ja pisimpänä yönä. Aamuyöllä sitten tarjottiin miesväelle maistiaisina ”Lussinpaloja” suoraan uunista. Talvi alkoi Lucian päivästä ja talven aattoa juhlittiin valvoen läpi yön.

LEIJONAT
PALVELEVAT

Ahkeria talkoolaisia Juho Iso-Ahola (vas.) ja Veikko Humalajoki.

Frisbeegolfrata talkoilla ja sponsorituella Kusiaismäkeen

Saarijärven Kusiaismäen hiihtokeskuksen maastoihin valmistui heinäkuussa uusi, 20 heittopaikkaa ja kaksi harjoittelupaikkaa käsittävä frisbeegolfrata.
Lions Club Saarijärvi Palvasalmi laittoi hankkeen alulle ja toteutus tapahtui runsaiden käsiparien voimin yhdessä LC Saarijärven, LC Kalmarin, sekä lajista kiinnostuneiden harrastajien kanssa.

– Yhteensä talkootunteja kertyi reilun kahden kuukauden aikana noin 1100. Eri henkilöitä talkoissa oli mukana kaikkiaan 120–130. Yhteisiä talkoita oli kymmenkunta, mutta niiden lisäksi monet pienporukat kävivät jatkamassa maastotöitä iltaisin ja viikonloppuisin, kertoo projektin läpiviennistä suurimman vastuun kantanut LC Saarijärvi Palvasalmen **Veikko Humalajoki**.
Talkoolaiset rakensivat maastoon heittopaikat opasteineen sekä raivasivat heitto- ja kulkuväyliä.
Radan suunnittelun teki saarijärveläislähtöinen, lajin aktiiviharrastaja **Petri Saarinen**.
Kaupunki luovutti maa-alueen käyttöön, kaatoi puut heittoväyliltä ja huolehtii radan ylläpidosta jatkossa. Kaupunki on myös hankkinut lähtöpaikan opastaulun.
Frisbeegolfradan kustannuksiksi tuli kaikkiaan noin 14 000 euroa. Raha saatiin kokoon 20 paikalliselta yritykseltä ja järjestöiltä heittopaikkojen mainospaikkojen maksuista.

Veikko Humalajoki arvioi, että frisbeegolfradan maastoja on kiertänyt arviolta 1300–1500 kävijää kuukaudessa.
– Parhaana iltana elokuun alussa paikalla oli 66 henkilöä. Uusia harrastajia on saatu mukaan myös radalla järjestettyjen koulutuksien kautta.
Noin viiden kilometrin mittainen rata on vaativa, sillä parhaimmillaan siinä on korkeuseroa noin 85 metrin verran. Toisaalta myös liikuntarajoitteiset on huomioitu ja kahdelle harjoittelupaikalle pääsee myös pyörätuolilla.
– Rata sopii eritasoisille pelaajille. Aloittelijat voivat kiertää radasta osan ja takakympin heittopaikoilla riittää vaikeusastetta lajiin perehtyneillekin, toteaa Humalajoki.

Hannu Strengell

Heittopohjien talkoot alkoivat toukokuun alussa. Kuvassa Oiva Miettinen (vas.), Juho Iso-Ahola, Marko Kinnunen ja Hannu Salminen. Kuvat: Veikko Humalajoki.

Traktoreilla ja mönkijöillä kuljetettiin hiekkaa maastoon. Traktorin ohjaimissa Pekka Mattila.

Leijonakätkö Judinsaloon

Jämsän Himos-leijonilla on jo perinteeksi muodostunut tapa aloittaa toimintavuosi risteilemällä Päijänteellä Rainbow-laivalla. Tähän tapahtumaan on kutsuttu veljet puolisoineen.

Risteilyn teema on vuosittain vaihdellut: yhtenä vuonna luovutimme keskellä Päijännettä, paikalliselle järvipelastusseuralle sydämen käynnistyslaitteen. Yhtenä kohteena oli Luhangan satama ja sieltä kävellen tehty tutustuminen Luhangan juhlallisen suureen kirkkoon. Eräänä kesänä risteilimme Arvajalta, laivan kotisatamasta, Korpilahdelle kesäteatteriin ja takaisin. Menneenä kesänä valitsimme aiheeksi geokätkennän, onhan se nopeasti kasvava, maailman laajuinen, nykymuotoinen aarteen etsintätapahtuma.

Kätkön etsintä sopii kaikenikäisille ja kuntoisille. Ikähaarukka on varmaankin 5 vuodesta 80 vuoteen, muiden mukana tästäkin poikkeavia ikiä löytyy kätköselosteesta. Ainoa edellytys on, että kätkön etsijällä on käytettävissään nettiyhteys, josta saadaan ohjeistus ja kartat kulloisenkin kätkön etsintään. Muut varusteet kuten navikaattorit, kompassit tai Gps:t ovat vain apuvälineitä.

Elokuun lopun lauantaina änkeytyi lion Juhanin laiva täyteen veljiä ja puolisoita. Kun sääkin oli suosiollinen, päätimme sijoittaa uuden kätkön Päijänteen taakse Luhankaan. Perusteellisen opiskelun jälkeen sijoitimme uuden kätkön Judinsalon laivalaiturin läheisyyteen. Judinsalon laivalaituri on vanhastaan maakunnallisesti tärkeä liikennekeskus johon Lahti–Jyväskylä tavara- ja huviliikenne poikkesi. Toki tänä päivänä reittiliikenne poikkeaa vain, jos laiturilla oleva viitta on nostettu vaakasuoraan asentoon.

Kätkö sijoitettiin siten, että sinne pääsee hyvin Päijänteeltä mutta myös maitse sinne on päästävissä. Tarkemmat tiedot kätköstä sijainteineen löytyy netistä vain sinne kirjautumalla. Kaikki tämä on ilmaista kaikissa vaiheissaan.

Kätkön nimesimme leijona-aatteen mukaiseksi, olihan kätköntekijöitä runsaasti. Lausuttiin julki jopa mahdollisuus tehdä myöhemmin jopa sarja leijona-kätköjä.

Leijona-veli Juhani on luvannut viedä yhtiönsä toimesta muitakin, sopivaa korvausta vastaan, tutustumaan ainutlaatuiseen Päijänteeseen. Yhteyden Juhaniin saa osoitteesta www.rainbowtours.fi.

Himos-leijonia puolisoineen valvomassa kätkön tekoa.

Voittajan on helppo hymyillä!

Anne Turunen viittä vaille voittajana.

Raimo Suhonen huolehti korttipakkojen sekoittamisesta asianmukaisella tavalla.

LC Uurainen järjesti marras- ja joulukuun kuukausitapaamisissa klubin sökö-mestaruuskilpailut. Idea turnaukseen saatiin klubin vaihtokokouksessa kesällä. Korttiringissä oli niin hauskaa, että turnaus päätettiin järjestää ja sitä ryhdyttiin valmistelemaan.

Lion Raimo Suhonen teki todella ison työn selvittäessään viralliset säännöt, valmistellessaan pelipöytäsuunnitelmat sekä huolehtiessaan mm. korttipakkojen sekoittamisesta.

Lähes kaikki klubin jäsenet ja osa puolisoista osallistui marraskuun alkueriin.

Joulukuun klubi-illassa turnaus huipentui finaaliin. Pelin edetessä taitolaji muuttui tuurilajiksi (korttihaitten mielestä), kun klubimme uusin leijona Anne Turunen pesi korttiringin vakio-osallistujat ja keräsi pelimerkit vienosti hymyillen.

Katsojilla oli vähintäänkin yhtä hauskaa kuin pelaajilla!

LEIJONAT VAUHDISSA

Karstuset jatkavat taas summassa

Lions Club Karstula kokosi 30 vuotta sitten Summassa vaan – Karstusten jutut –kirjan.
Hyvä kirja olikin, sitä jaksettiin lukea 30 vuotta. Pitkän lukutuokion jälkeen lähdettiin liikkeellä – ja ihan summassa taas.
Kun Karstulan pitäjän miehet tulivat rantaan Amerikassa, niin heiltä kysyttiin, mitä linjaa he olivat ajaneet.
Karstuset siinä sitten selittivät, että ei me mitään linjaa nähty. Summassa vaan ajettiin.
Se linja oli hukassa vielä 30 vuotta sitten tarinakirjan ensimmäisen version kohdalla eikä sitä linjaa löytynyt tämän toisenkaan kirjan tekovaiheeseen mennessä.
Summassa taas -opuksessa ei ole nähtävissä eikä löydettävissä mitään linjaa. Karstusten juttuja kommelluksia, paikallisten persoonien päivien kiemuroita.
Palautteen perusteella karstusten päivät eivät suinkaan ole aina ankeita, päinvastoin usein jopa naurettavia.

Ilkka Salonen

Niinalla, Linnealla ja Banjolla vauhdikas vuosi

Puolentoista vuoden ajan pyörinyt Mörkömaa-hanke on saapunut pääteasemalle. Päämörkönä työskennellyt Niina Vuori kertoo, että matkan varrella on saatu paljon näkyvää aikaan. Selvityshankkeen varsinaisena tehtävänä on ollut miettiä, voisiko Mörkömaalla olla sijansa Karstulassa Kirkkovuoren luontomatkailualueella.
– Ensimmäiseksi viime vuonna luotiin hahmot lasten piirustuskilpailun perusteella. Mörköhahmoja on luotu monessa muodossa. Tänä kesänä mukaan tulivat suositut elävät möröt.
Mörkötarinaakin on viety eteenpäin.
– Yritysten kanssa on syntynyt monipuolista yhteistyötä. Esimerkiksi puuhakirjassa on mukana parikymmentä yritystä.
Hankkeen aikana on järjestetty parikymmentä tapahtumaa Kirkkovuorella ja muuallakin.
Hanke päättyy, mutta tekeminen ja kokeminen ei lopu. Mörkömaan joulu -niminen näytelmä sai ensiillan tapaninpäivänä. Kirjailija Harri Istvan Mäen kirjoittama mörkökirja on tulossa.

Kirkkovuoren maisemiin on kaavailtu aivan jotain muuta kuin muovimaailmaa ja neonvaloja.
– Aidompaa, ei muovimaailmaa.

Niina Vuori kertoo lasten viihtyvän Linnean ja Banjon seurassa.

Luontoon ja siihen perustuva tekeminen sopivat Kirkkovuorelle ja Mörkömaahan.
– Mörkömaalla on mahdollisuus erottua luonnonläheisyydellä ja vähemmän materialistisella tulokulmalla. Tavoitteena on toimintaa, missä lapsi voi olla itse mukana.
– Möröt tulevat näkymään Karstulassa monin tavoin, vaikka tämä selvityshanke päättyykin.

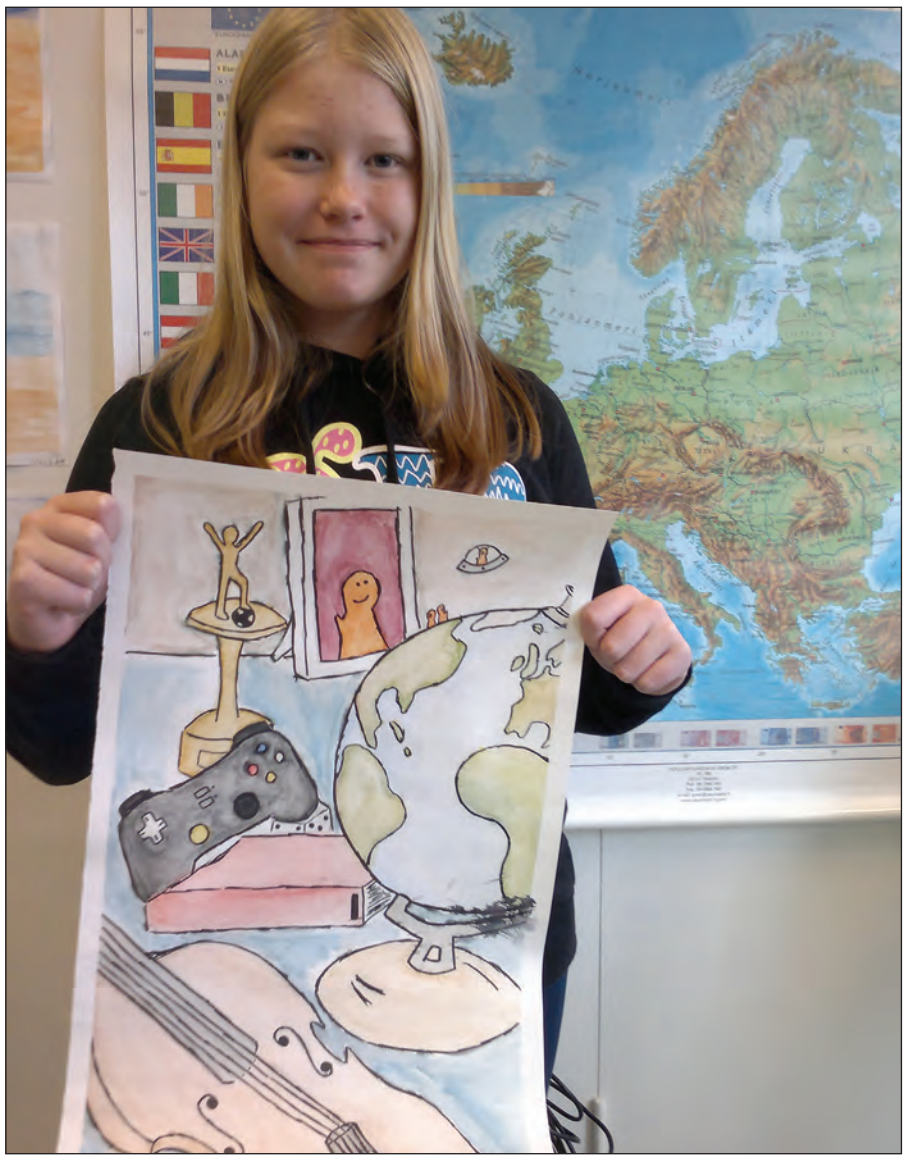

Jenni Leppänen

”Rauha, rakkaus ja yhteisymmärrys”

Jenni Leppänen Karstulan Vastingin koululta voitti paikallisen karsinnan Lions-järjestön rauhanjuliste-kilpailussa. Kilpailutöiden arvioinnissa tarkasteltiin omaperäisyyttä, taiteellista tasoa sekä teeman toteutusta raikkaalla ja moniulotteisella tavalla.
Paikallisen kilpailun voittaja lähetettiin Lions G-piirin karsintaan. Piirin kisassa Jennin työ valittiin parhaaksi. Näin ollen se etenee kilvassa kansalliselle tasolle ja saattaa päästä jopa kansainväliseen kilpailuun.

Juliste on yksi yli 375 000 maailmanlaajuiseen kilpailuun lähetetystä työstä.
Kansainvälinen lionsklubien järjestö sponsoroi kilpailua korostaakseen maailmanrauhan merkitystä maailman kaikille nuorille.
Nuoria kannustetaan taiteen keinoin miettimään rauhan merkitystä, sitä miten voi ilmaista ajatuksiaan ja kuinka jakaa omat ainutlaatuiset käsityksensä rauhasta muiden kanssa

Kilpailu järjestetään nyt 27. kerran. Karstulassa osallistumme siihen joka toinen vuosi, näin kaikki 6. ja 7. luokkalaiset ovat mukana.
Paikallista rauhanjulistekilpailua sponsoroi LC Karstula/Sirkat palkitsemalla Jennin sekä 11 muuta semifinaalivaiheeseen yltänyttä taitelijaa kunniakirjoin ja palkkiostipendein. Palkitut oppilaat ovat Aino Kuosmanen, Silja Sekki, Wilma-Binella Pölkki, Ville-Pekka Nuolikoski, Eveliina Lahdenvesi, Karoliina Humppi, Emilia Poikonen, Laura Pylkkönen, Eetu Virtanen, Oona Koskela ja Jussi Meriläinen.

LEIJONAT PALVELEVAT

LC Jyvässeudun supersyksy

Leijonat näkyvät vaikkapa maratonin huoltopisteellä.

LC Jyväskylä/Jyvässeudun aktiviteeteista merkittävä osa sijoittuu heti toimintavuoden alkuun syys–lokakuulle.
Nämä syksyn aktiviteetit ovat jo pitkäaikaisia klubin perinteitä. Pisimpiä ovat jo vuosikymmeniä jatkuneet syysvierailut Sotaveteraanien Sairaskodilla ja kuljetusavun antaminen sotaveteraanien syyskeräykseen. Syksymme suurin projekti oman omenamehuaseman toiminnan pyörittäminen on sekin jo muutaman vuoden kokemuksella taattua työtä.
Suurimman näkyvyyden Lions-työstä annamme Jyväskylässä syyskuussa juostavan Finlandia Marathonin yhden huoltopisteen hoitajina. Kotipesämme Hotelli Alban kulmilla on jo kahdeksan vuoden ajan näkynyt ahertavia leijonaveljiä puolisoineen. Kun juoksijamäärä on parhaimmillaan noin 3000 ja lisäksi tapahtumaa seuraavat lukuisat kannustajat, on Lion-tunnus tullut varmaan monille tutuksi.
Tuemme samanaikaisesti toiminnallamme hyvää ja laajaa nuorisotyötä tekevää kisajärjestäjää Jyväskylän Kenttäurheilijoita. Klubimme toiminnan kulmakiviä on aina ollut yhteistyö puolisoidemme kanssa. Ilman heidän merkittävää panostaan näin isojen projektien toteuttaminen ei olisi klubillemme mahdollista.

Mikko Kaurasen muistorikas päivä

Parkinson-liiton 30v. juhlassa jaettujen ansiomerkkien saajat: vasemmalta:
Hopeinen ansiomerkki: Tulle Törmä, Vaasan seudun Parkinson-yhdistys, Matti Paavola, Tampereen Parkinson-yhdistys, Mikko Kauranen, Mr. Parkinson monologin esittäjä ja Juhani Kivimäki, käsikirjoittaja.
Kultainen ansiomerkki: Ariel Gordin, Stig Lehtovaara ja Martti Rautio.
Kuva Päivi Niemi.

Marraskuun 14. päivä oli muistorikas päivä lion Mikko Kauraselle. Hänelle luovutettiin Parkinson-liiton 30-vuotisjuhlassa Turussa hopeinen ansiomerkki toiminnasta Parkinson-taudin tunnetuksi tekemisestä. Samassa tilaisuudessa palkittiin myös monologin kirjoittaja Juhani Kivimäki hopeisella ansiomerkillä ja idean isä Martti Rautio kultaisella ansiomerkillä.

Reilu vuosi sitten alkoi Mr. Parkinson -näytöskiertue ympäri Suomea ja kauimmaiset näytökset nähtiin aurinkorannikolla, Fuengirolassa, paikallisten toimijoiden kanssa yhteistyössä. Kaiken kaikkiaan esityskertoja on kertynyt lähes 50 ja katsojia yli 5000.

107G-piirin organisoima ja LC Jyväskylä/Kuokkalan ja LC Jyväskylä/Harjun järjestämä hyväntekeväisyysnäytös Mr. Parkinson monologista oli 25.1.2014 Jyväskylän Dynamossa. Näytöksen tuotto meni Keski-Suomen Parkinson-yhdistykselle ja Filippiinien katastrofista kärsiville puoliksi.

Palaute on ollut poikkeuksetta positiivista ja innostavaa. Parkinson-näytelmän tekemisen tarkoitus olikin saada taudin tietoisuutta levitettyä kaikelle kansalle, ns. terveille ihmisille. Kiertue jatkuu mikäli innokkaita tilaajia ilmaantuu.

LEIJONAPERSOONA

LEIJONAT TOIMIVAT

Leijonanpesästä taiteilijaresidenssin työtila

LC Mänttä omistaa noin 108-vuotiaan kulttuurihistoriallisen kaunottaren, Aleksanterin linnaksi kutsutun jugend-talon Mäntän keskustassa. Viime vuosikymmeninä talossa toiminut ravintola on lopettanut toimintansa, ja vielä vuoden 2014 aikana Aleksanterin linna pääsi arvoiseensa käyttöön, residenssivieraiden työskentelytiloiksi.

Taidekaupunki Mänttä laajentaa tarjontaa. Serlachius-museot ja Mäntän Kuvataideviikot perustavat taiteilijaresidenssin Mänttään, joka avataan tammikuussa 2015. Residenssiin otetaan vastaan taiteilijoita, tutkijoita ja kuraattoreita, jotka majoitetaan Mäntässä ja Aleksanterin linna remontoidaan heille työ- ja näyttelytilaksi. Aleksanterin linna sijaitsee ihanteellisella paikalla Mäntän keskustassa, ”Valkoisen talon” eli Serlachius-museo Gustafin vieressä, Koskelanlammen rannassa.

LC Mäntän leijonaveljet ovat tehneet upeaa työtä.

LC Mäntän ostaessa talon itselleen vuonna 1988, oli yhteinen tahtotila säilyttää tämä kulttuurihistoriallisesti arvokas talo Mäntässä. Tämä uusi hanke tukee hyvin tätä päämäärää. LC Mänttä on aloittanut helmikuun alussa remontin, joka mahdollistaa Mäntän taidetoimijoille sekä residenssiin saapuville taiteilijoille innovatiivisen ympäristön tuottaa monimuotoista taidetta. Mänttään saadaan lisää taidetta ja projekteja, joihin myös paikallinen yleisö voi päästä mukaan.

LC Mänttä on jo tähän mennessä ahkeroinut talonsa kimpussa lähes kolmen omakotitalon työtuntimäärän eli noin 10 000 tuntia. Remontointi ei väsytä, vaan talkoita on suorastaan odotettu muutaman hiljaisemman vuoden jälkeen. Tavoitteena oli, että Aleksanterin linnassa on valmista huhtikuun loppuun mennessä 2014.

LC Mänttä toivottaa kaikki leijonat perheineen ja ystävineen tervetulleiksi tutustumaan Mäntän varsin mittavaan taide- ja musiikkitarjontaan. Serlachius-museot avaavat tulevana kesänä huikean laajennuksen, Gösta paviljongin, taidemuseo Göstan alueelle Mäntän Joenniemeen.

LC Mäntän tiedotussihteeri
Tarmo Salo

Arne Ritari Säätiön kuulumisia

Edelleenkin tuntuu kentällä olevan epätietoisuutta säätiön toiminnasta ja tarkoitusperistä. Siispä lyhyesti säätiön historia.
Säätiö on perustettu kuvernöörineuvoston toimesta 1986 ja säätiön tarkoituksena on vaalia Suomen lionstoiminnan kummin Arne Ritarin elämäntyötä sekä tukea taloudellisesi klubien palveluaktiviteetteja.
Säätiö saa varansa klubien myymistä adresseista sekä ritari-maksuista. Säätiötä johtaa seisemänjäseninen hallitus ja kaikissa piireissä toimii oma toimikunta joka huolehtii asioista piiri tasolla.

Piirin ARS-toimikunnan muodostavat tänä vuonna alueiden puheenjohtajat, kopioin mallin suoraa piireiltä, jotka ovat kokeneet tämän tavan parhaaksi hoitaa säätiön asioita. Toimikunnan kokoonpanolla varmistetaan se, että jokaisessa piirimme klubissa saadaan ARS-tietoutta ainakin kerran toimikauden aikana.
Toimikunnan tavoitteena on tänä vuonna myydä piirin klubeille 600 adressia ja huolehtia siitä, että piiriin nimitettäisiin 10 uutta ritaria toimintakauden aikana.
Tavoite ei pitäisi olla kova, onhan piirissämme noin 1600 jäsentä ja yli 60 klubia. Pitkän tähtäimen tavoitteeksi on asetettu yksi adressi jäsentä kohden joka vuosi.
Tähän mennessä adresseja on toimitettu klubeille 370 kappaletta ja uusia ritareita on nimitetty yhteensä seitsemän lionia.
Tässä yhteydessä haluan kumartaa syvään piirimme naisklubien suuntaan, jokainen klubi on viimeisen kahden vuoden aikana osallistunut adressien myyntiin ja tällä kaudella on myöskin nimetty ensimmäiset naispuoliset ritarit piirissämme.
Vastaavasti piirimme alueelta löytyy edelleen suuri määrä klubeja jotka eivät adresseja käytä laisinkaan, mistähän syystä???

Säätiön myöntämät apurahat haetaan piirin toimikuntapuheenjohtajan kautta ja myös niiden hakemisessa olisi parantamisen varaa. Kun lukee klubien toimintakertomuksia toteutetuista aktiviteeteista, löytyy niistä useita avustuskelpoisia hienosti toteutettuja palvelu aktiviteetteja, joihin olisi ollut mahdollisuus saada säätiön taloudellinen tuki. Tästä syystä olisi ehdottoman tärkeää että kaikissa klubeissa olisi oma AR-asiamies joka toimisi asiantuntijana klubitasolla.

Kuluvana kautena on piirissämme toteutettu ansiokkaasti valtaosassa alueita ”Kiitos veteraanit” -tapahtumia, joita jokaista säätiö on tukenut 50 prosentin osuudella. Tämän avustuksen hakuaikaa on jatkettu maaliskuun loppuun saakka eli vielä myöskin mattimyöhäiset ehtivät mukaan. Talvisodan päättymisen muistopäivä näyttää olevan usean klubin ohjelmassa maaliskuussa.
Avustus sääntöjä muutettiin helpommiksi marraskuussa, jatkossa on vain yksi avustusluokka eli 50 % klubin itse maksamista kustannuksista. Kaikki kuntia, seurakuntia ja järjestöjä koskevat rajoitteet on nyt poistettu. Tärkeää on kuitenkin se, että anomukset tehdään ennen kuin rahaa aletaan käyttämään. Säätiön hallitus on käsitellyt anomukset kiitettävän nopeasti, päätöksiä on saatu jopa alle viikossa.

Piirin yhteinen Lion-juhla vietetään 7.3.2015 Mäntässä perinteisissä Mäntän Klubin tiloissa. Kutsu tilaisuuteen on toisaalla tässä lehdessä, mutta ohjelmasta voidaan jo nyt mainita useamman uuden ritarin lyöminen (vielä ehtii uusiakin ja LC-Vilppulan oman viisimiehisen orkesterin viihdekonsertti.
Kaikki lionit puolisoineen ovat tilaisuuteen tervetulleita.
Jos sinulla on toiveita, moitteita tai parannusehdotuksia, ota yhteyttä puhelimella, kirjeellä tai sähköpostilla, kaikki osoitteet löytyvät lionvuosikirjasta ja piirin sivuilta.

Erkki Iso-Markku
AR-toimikunnan puheenjohtaja
G-piiri

Metso-Leijonan tekemiseen ja tukemiseen ovat osallistuneet G-piirin klubit:

LC Haapamäki
LC Hankasalmi
LC Hartola
LC Joutsa
LC Joutsa/Jousa
LC Jyväskylä
LC Jyväskylä/Aino
LC Jyväskylä/Cygnaeus
LC Jyväskylä/Harju
LC Jyväskylä/Jyvä
LC Jyväskylä/Jyvässeutu
LC Jyväskylä/Kuokkala
LC Jyväskylä/Lohikoski
LC Jyväskylä/Metso
LC Jyväskylä/Viitaniemi
LC Jyväskylä/Äijälä
LC Jämsä
LC Jämsä/Himos
LC Jämsä/Lyylit
LC Jämsänseutu
LC Kannonkoski
LC Karstula
LC Karstula/Riutta
LC Karstula/Sirkat
LC Keuruu
LC Keuruu/Karhunsoutajat
LC Keuruu/Lapinsalmi
LC Kinnula
LC Kivijärvi
LC Konginkangas
LC Konnevesi
LC Korpilahti
LC Kuorevesi
LC Laukaa
LC Laukaa/Sara
LC Lievestuore
LC Luhanka
LC Multia
LC Muurame
LC Mänttä
LC Mänttä/Esteri
LC Mänttä/Ilves
LC Palokka
LC Palokka/Wilma
LC Petäjävesi
LC Pihtipudas
LC Pihtipudas/Emmit
LC Pylkönmäki
LC Saarijärvi
LC Saarijärvi/Kalmari
LC Saarijärvi/Palvasalmi
LC Sumiainen
LC Suolahti
LC Sysmä
LC Toivakka
LC Uurainen
LC Vaajakoski
LC Vaajakoski/Ewe
LC Viitasaari
LC Viitasaari/Karoliina
LC Viitasaari/Porthan
LC Vilppula
LC Vilppula/Koski
LC Äänekoski
LC Äänekoski/Helmi
LC Äänekoski/Kotakennäs

Tervetuloa kaikki piirimme
lionit ja puolisot

G-piirin Lions-juhlaan,
jota vietämme
Arne Ritarin muistoksi
lauantaina 7.3.2015 klo 18.30
Mäntän Klubilla.

Smokki, tumma puku
Illallisbuffet 32 euroa/ hlö
Tilille FI09 5028 1220 0127 96
26.2.2015 mennessä

Tiedustelut:
Erkki Iso-Markku, puh. 040 7070 512
Huonevaraukset: 03 474 5900

Team KARI

VERKKOKAUPPAMME
ON AUKI!

WWW.KARITEAM.FI

" Ainutlaatuinen valikoimamme nähtävilläsi juuri silloin kuin sinulle sopii..."

Paino 020 155 55 90
aineisto@kariteam.fi

Tukku 020 155 55 99
asiakaspalvelu@kariteam.fi

KUN ON AIKA MUISTAA TAI PALKITA

LION RITARIN ARVO
ON ARVOSTETTU KUNNIANOSOITUS
KLUBISI ANSIOITUNEELLE LIONILLE

Säätiön adressit erilaisiin muistamisiin

ARNE RITARI -SÄÄTIÖ
SUOMALAISTEN LIONS CLUBIEN TUKENA
YLI 20 VUOTTA

Suomen Lions-liitto r.y.
Arne Ritari -säätiö
Finlands Lionsförbund r.f.
Arne Ritari -stiftelsen
www.lions.fi/ar-saatio

RealMachinery
www.realmachinery.fi

Vuokrauspalvelustamme löydät maanrakennuskoneet kaikkiin projekteihin.

- Kaivinkoneet
- Dumpperit
- Kuormaajat
- Kurottajat
- Puskukoneet
- Jyrät
- Tärylätkät

Muistathan, että meiltä voit lunastaa vuokrakoneen edullisesti itsellesi.
Ota yhteyttä ja kysy lisätietoja.

Etelä-Suomi
Vesa Hietala, 040 169 0888
vesa.hietala@realmachinery.fi

Muu Suomi
Mikko Koivunen, 040 737 897
mikko.koivunen@realmachinery.fi
Mika Kähäri, 0400 912 770
mika.kahari@realmachinery.fi

***RealMachinery**, Näretie 7, 37150 Nokia*